

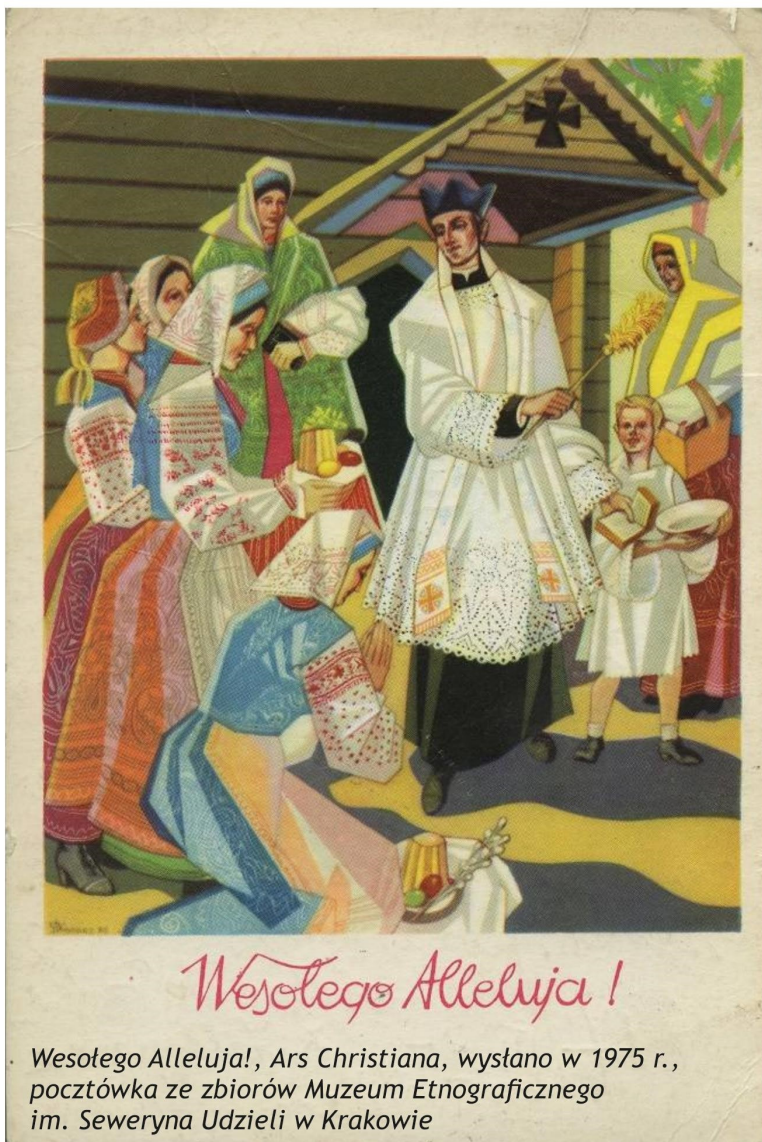
KAWĘCZYNIAK

PISMO WSZYSTKICH MIESZKAŃCÓW

NR 3/24 (459)

NAKLAD 800 EGZEMPLARZY

MARZEC 2024

Wesołego Alleluja!

Wesołego Alleluja!, Ars Christiana, wydano w 1975 r.,
pocztówka ze zbiorów Muzeum Etnograficznego
im. Seweryna Udzieli w Krakowie

Szanowni Państwo !

*Składamy najserdeczniejsze
życzenia z okazji
Świąt Wielkanocnych !
Zmartwychwstały Jezus Chrystus
przynosi nam radość i zbawienie.
Cieszymy się więc,
albowiem Pan Bóg napędnia
nas swoim Błogosławieństwem !
Radując się ze zwycięstwa
życia nad śmiercią
życzymy wielu dobrodziejstw
oraz wewnętrznej siły,
która pozwala
przezwycięzać trudności.*

/-/ Piotr Gebler
Przewodniczący
Rady Gminy Kawęczyn

/-/ Jan Nowak
Wójt
Gminy Kawęczyn

Pierwsze stypendia sportowe w Gminie Kawęczyn str. 3

LXXVI Sesja Rady Gminy Kawęczyn str. 22

Rolnik Powiatu Tureckiego str. 24

Z okazji Dnia Kobiet składamy
wszystkim Paniom,
a w szczególności mieszkankom
Gminy Kawęczyn serdeczne życzenia
zdrowia, pomyślności, spełnienia
marzeń. Niech radość, uśmiech
i optymizm towarzyszą Wam
każdego dnia.
Dzięki Wam świat staje się lepszy
i piękniejszy.

/-/ Piotr Gebler
Przewodniczący
Rady Gminy Kawęczyn

/-/ Jan Nowak
Wójt
Gminy Kawęczyn

11 marca
**DZIEŃ
SOŁTYSA**

Z okazji Dnia Sołtysa
Wszystkim Sołtysom oraz
członkom Rady Sołeckiej
życzymy dużo zdrowia,
wszelkiej pomyślności,
wytrwałości oraz sukcesów
w działalności sołeckiej.
Składamy słowa uznania
i serdeczne podziękowania
za Waszą pracę oraz
zaangażowanie w działalność
na rzecz rozwoju
i poprawy jakości życia całej
społeczności
Gminy Kawęczyn.

/-/ Piotr Gebler
Przewodniczący
Rady Gminy Kawęczyn

/-/ Jan Nowak
Wójt
Gminy Kawęczyn

Miesięcznik „Kawęczyniak”

Wydawca: Urząd Gminy Kawęczyn,
62704 Kawęczyn, tel. 632885910, fax 632885940,
email: ugkaweczyn@kaweczyn.pl,

Redaktor naczelna oraz korekta językowa: Paulina Woźniak
bezpłatny miesięcznik „Kawęczyniak”

dostępny jest w placówkach handlowych na terenie Gminy Kawęczyn, w Urzędzie Gminy
oraz na stronie internetowej www.kaweczyn.pl w zakładce **DLA MIESZKAŃCA Publikacje**
Druk: UNICORN Turek

PIERWSZE STYPENDIA SPORTOWE W GMINIE KAWĘCZYN WRĘCZONE

8 lutego 2024 roku odbyło się wręczenie stypendiów sportowych oraz nagród dla dzieci i młodzieży z terenu Gminy Kawęczyn za wybitne osiągnięcia sportowe w 2023 r., jak również dla trenerów, którzy w szczególny sposób przyczynili się do sukcesów sportowych.

Zgodnie z Uchwałą LXVIII/452/2023 Rady Gminy Kawęczyn z dnia 30 sierpnia 2023 r. stypendia zostały przyznane w zależności od osiągnięć zdobytych na szczeblach od wojewódzkiego po międzynarodowy. Nagrodzeni zostali następujący sportowcy:

1. **Zuzanna Drewniak** – kickboxigb - srebrny medal w HUNGARIAN KICKBOXING WORLD CUP w Budapeszcie, złoty puchar w Pucharze Polski w Kickboxingu
2. **Monika Poniedziałek** - piłka nożna - powołana do reprezentacji Polski W17 na towarzyszki mecz z Estonią, I miejsce w Mistrzostwach Polski do lat 19 w Futsalu
3. **Iga Musiałowska** – piłka siatkowa - Ćwierćfinały Mistrzostw Polski Młodziczek (najlepsza zawodniczka meczu), III miejsce w Mistrzostwach Wielkopolski w Piłce Siatkowej
4. **Jagoda Mikowska**- piłka nożna - Centralna Liga Juniorek U16; Finał Centralny Ogólnopolskiego Turnieju LZS „Piłkarska Kadra CzeKa”; I miejsce w Wojewódzki finale LZS „Piłkarska Kadra CzeKa”
5. **Natalia Kuras** - karate - III miejsce w Ogólnopolskim Turnieju Kyokushin/Shinkyokushin, II miejsce w KUMITE w Mistrzostwach Wielkopolski, II miejsce w KUMITE w Pucharze Wielkopolski, III miejsce w KATA w Pucharze Wielkopolski
6. **Antoni Polus** - piłka nożna - Międzynarodowy Turniej Piłki Nożnej we Wiedniu, Ogólnopolski Turniej SBG, Halowe Mistrzostwa Warszawy
7. **Roksana Koralewska** – karate - II miejsce w KUMITE w Pucharze Wielkopolski Karate Shinkyokushinkai, III miejsce w KUMITE w Mistrzostwach Wielkopolski Karate Shinkyokushinkai/Kyokushin
8. **Tatiana Koralewska** – karate - II i III miejsce w KATA w Pucharze Wielkopolski Karate Shinkyokushinkai
9. **Julia Janik** – karate - II miejsce w KUMITE w Mistrzostwach Wielkopolski i w Pucharze Wielkopolski karate Shinkyokushinkai/Kyokushin
10. **Cezary Janusik** – karate - II Miejsce w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski Oyama PFK w KATA
11. **Adam Kazimirczyk** – karate - I miejsce w Otwartych Mistrzostwach Wielkopolski OYAMA w KATA, tytuł Mistrza Wielkopolski.

Nagrodę, otrzymał także trener Waldemar Miła za wyróżnianie się osiągnięciami w działalności sportowej w dziedzinie karate oraz uzyskiwanie przez zawodników z terenu Gminy Kawęczyn wysokich wyników sportowych.

Łączna suma przyznanych stypendiów i nagród wyniosła 8.900,00 zł.

Wójt Gminy Kawęczyn pogratulował wszystkim nagrodzonym wysokich lokat, życząc jednocześnie kolejnych sportowych sukcesów.

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Na zdjęciu Zuzanna Drewniak wraz z Janem Nowakiem i Marcinem Mazurkiem

Monika Poniedziałek

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Iga Musiałowska

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Jagoda Mikowska

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Natalia Kuras

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Antoni Polus

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Roksana Koralewska

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Tatiana Koralewska

cd. str. 5

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Julia Janik

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Cezary Janusik

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Adam Kazimirczyk

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Waldemar Mila

Beata Andrzejewska

SPOTKANIE KÓŁ GOSPODYŃ WIEJSKICH Z TERENU GMINY KAWĘCZYN

5 lutego 2024 roku na sali posiedzeń Urzędu Gminy w Kawęczynie odbyło się spotkanie Kół Gospodyń Wiejskich z terenu Gminy Kawęczyn. Na zaproszenie Wójta Gminy Kawęczyn Jana Nowaka odpowiedziało w sumie ponad 20 członkiń. Jego celem było podsumowanie pracy w roku 2023 oraz zachęta do dalszych aktywnych działań w 2024 roku. Ponadto zostali na nie zaproszeni goście: Jan Smak - kierownik Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Turku wraz z Anną Tyczyńską – pełnomocnikiem ARiMR do spraw Kół Gospodyń Wiejskich w powiecie tureckim, jak również Magdalena Ciolek – prezes Lokalnej Grupy Działania Turkowska Unia Rozwoju. Zebranie rozpoczął Wójt Gminy Kawęczyn składając podziękowania KGW Wojciechów za pomysł i organizację w maju 2023 roku spotkania integracyjnego dla chętnych KGW z tereny Gminy Kawęczyn. Wójt Gminy wyraził nadzieję, że podjęta inicjatywa będzie kontynuowana, stając się okazją do wymiany doświadczeń i lepszego poznania się. Podziękował także wszystkim KGW za aktywny udział w życiu gminy, uczestnictwo w organizowanych festynach i imprezach, a także za reprezentowanie Gminy Kawęczyn w konkursach - nawet na szczeblu ogólnopolskim.

Pogratulował również zdobytych w ostatnim roku nagród oraz tytułów. Następnie głos zabrał Jan Smak, który przedstawił możliwości pozyskania dofinansowań dla działających KGW. Wspominał o kwestiach rozliczeń otrzymanych dotacji i technicznych aspektach tych działań. Mówił o pomocy, którą Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa świadczy na rzecz KGW. Warte uwagi jest to, że KGW z Gminy Kawęczyn otrzymały w 2023 roku najwyższe dofinansowania ze wszystkich działających w powiecie. Z kolei Anna Tyczyńska poprowadziła przybyłych gości po technicznych i formalnych meandrach działalności KGW. Jako ostatnia swoją prezentację przedstawiła Magdalena Ciołek, mówiąc o działalności Turkowskiej Unii Rozwoju, jej osiągnięciach oraz sposobach współpracy z nią. Omówiła szeroki zakres możliwych do podjęcia inicjatyw, które pomogą w rozwoju KGW. Prezes Ciołek zobrazowała pokrótce nową Lokalną Strategię Rozwoju TUR na lata 2023-2027, w której zawarto wiele alternatyw do zdobycia dodatkowych środków finansowych dla KGW. Przybyłe panie chętnie wysłuchały przybyłych gości. Na zakończenie Wójt Gminy podziękował członkiniom KGW za udział w spotkaniu, a przybyłym gościom za podzielenie się wiedzą.

Uczestnicy spotkania

Fot. Urząd Gminy w Kawęczynie

Joanna Szymczak

DZIEŃ BABCI I DZIADKA W SKARŻYNIE

8 lutego 2024 roku pod hasłem „Czas na herbatkę z babcią i dziadkiem” w sali Ochotniczej Straży Pożarnej w Skarżynie odbyła się uroczystość z okazji Dnia Babci i Dziadka. Wspomniane święto od wielu już lat na stałe wpisane jest w kalendarz uroczystości szkolnych i cieszy się dużą popularnością wśród naszych Seniorów.

Główną atrakcją był przygotowany z dużą starannością program artystyczny w wykonaniu uczniów z klas I – III oraz dzieci z oddziałów przedszkolnych pod opieką wychowawców. Motywem przewodnim programu były tańce i piosenki. Nie zabrakło recytacji wierszy oraz życzeń płynących z głębi serca dla Seniorów. Na koniec mali artyści zagraли na fletach oraz wspólnie zaśpiewali swoim gościom „Sto lat”. Występ wywołał wśród zebranych wiele radości i wzruszeń, czego wyrazem były gromkie brawa po występie.

Następnie głos zabrał dyrektor szkoły - Krzysztof Jesionek, który w imieniu swoim oraz całej społeczności szkolnej życzył zebranim gościom długich lat życia w zdrowiu i radości, a także wielu wspaniałych chwil spędzonych z najbliższymi, a przede wszystkim z wnuczętami. Gorące podziękowania skierował również do rodziców uczniów za wsparcie i pomoc w organizacji tegorocznego spotkania oraz Skarżyńskiego Stowarzyszenia Osób z Inicjatywą, jak też Ochotniczej Straży Pożarnej w Skarżynie za udostępnienie sali i wszystkich niezbędnych rzeczy do przygotowania uroczystości. Następnie dyrektor wspólnie z Różą Froncą – przewodniczącą Rady Rodziców podsumowali pierwszy etap budowy placu zabaw oraz siłowni zewnętrznej przy naszej szkole, na który zbierano fundusze podczas ubiegłorocznego Dnia Babci i Dziadka.

Fot. Magdalena Czerniak, Aneta Jesionek

Występ dzieci

Po części artystycznej zaproszono wszystkich gości oraz dzieci na słodki poczęstunek. Była to również okazja do rozmów, a także wspólnych zdjęć z wnuczętami.

Agnieszka Deszcz

AKTYWNY CZAS KARNAWAŁU

Karnawał kojarzy się nam jako czas hucznych zabaw w okresie pomiędzy Świętem Trzech Króli a Środą Popielcową, rozpoczynającą Wielki Post. W Środowiskowym Domu Samopomocy w Młodzianowie spędziliśmy go na aktywnościach intelektualnych oraz zabawach tanecznych. Pierwszą okazją do wspólnego świętowania był Międzynarodowy Dzień Puzzli. Była to doskonała okazja do rozwijania umiejętności logicznego myślenia i koncentracji. Układanie puzzli wymaga skupienia oraz cierpliwości, a także umiejętności rozwiązywania problemów. Są one dostępne dla wszystkich, niezależnie od wieku czy poziomu zaawansowania. Dzień poświęcony tej zabawie zorganizowaliśmy 27 stycznia 2024 r. Uczestnicy komponowali różne układanki dostosowane pod względem zainteresowań oraz poziomu trudności. Na zakończenie miał miejsce quiz, podczas którego należało odgadnąć hasło, odkrywając pojedyncze litery. Wszyscy doskonale się bawili łącząc rozrywkę z rozwojem intelektualnym.

Z kolei 8 lutego 2024 r., jak co roku, zgodnie z tradycją, zorganizowaliśmy w Domu bal karnawałowy, połączony z Tłustym Czwartkiem. Na tę okazję przyozdobiiliśmy salę kolorowymi balonami, papierowymi spiralami, stoły zostały posypane różnobarwnymi konfetti. Kiedy wszystko było gotowe, przystąpiliśmy wreszcie do wspólnej zabawy. W doborowym towarzystwie i wspaniałych nastrojach tańczyliśmy w kółkach, w parach, na salę wjechał „również pociąg”. Nie obyło się bez licznych konkursów, które rozpoczął tajemniczy worek, wypełniony przeróżnymi gadżetami: kapeluszami, perukami, okularami. Gdy już każdy znalazł coś dla siebie, rozpoczęła się zabawa oraz dalsze zmagania tj. „taniec na gazecie”, „taniec z balonem” oraz „zgadnij co to”. W ramach chwili odpoczynku można było zrobić sobie pamiątkowe zdjęcie w „foto-budce”. Ponadto wszyscy zajadaliśmy pyszne pączki, jak też faworki.

Fot. Środowiskowy Dom Samopomocy w Młodzianowie
Pamiątkowa fotografia

Kinga Wypiór-Błaszczyk

TWORZYMYS GMINNY LEKSYKON RZECZY MINIONYCH I PRZEMIJAJĄCYCH

Nasz gminny leksykon słów, które wyszły z użycia powiększa się z numeru na numer. Bardzo się cieszę i pokładam nadzieję, że uda nam się zebrać ich na tyle dużo, aby wydać publikację książkową. Kolejną dawkę rzeczy minionych i przemijających prezentuję Państwu, dzięki zaangażowaniu Anny Walczak z Milejowa, która spisała słowa, wychodzące z użycia. Pani Anna to niezwykle aktywna społecznie osoba. Pełni funkcję skarbnika w zespole „Kawęczyniacy”, jest członkiem takich stowarzyszeń jak: Kawęczyńskie Towarzystwo Rozwoju”, „Emeryci, Renciści i Inwalidzi Gminy Kawęczyn” oraz Koła Gospodyń Wiejskich w Milejowie. Ponadto jest też przewodniczącą Komisji Rewizyjnej w Ochotniczej Straży Pożarnej w Milejowie.

Oto słowa, zebrane przez Panią Anię:

ćwiorta - naczynie z kłapek drewnianych, miara do zboża;

socha - pług drewniany;

pularys - portfel;

balia - naczynie z drewnianych kłapek do prania;

polepa - strop

kierat - urządzenie do napędzania w ruch dawnych maszyn rolniczych jak np. śrutówki, sieczkarni;

Śrutówka - dawna maszyna do młócenia zboża;

cepy- narzędzie do ręcznego młócenia zboża;

bintka - krawat;

Źródło: <https://pl.wikipedia.org/wiki/Kierat#/>

Kierat

cd. str. 8

statki – naczynia kuchenne;
 glabin – pasta do butów;
 ryczka – mały stół;
 wasserwoga – poziomica;
 bormaszynka – ręczna wiertarka;
 smyk – przyrząd do przewiezienia narzędzi na pole;
 kuszki – koszyczki do chleba;
 półkoszki – wyplatane wkłady na wóz,
 stosowane na wyjazdy świąteczne;
 szufel – drewniana łopata do zboża;
 szwajcar (szwajcer) – osoba do dojenia krów;
 kołowrotek – przyrząd do przędzenia wełny.

Źródło: <https://www.muzeumgalowice.pl>

Półkoszki

Paulina Woźniak

OGŁOSZENIE

Zaproszenie do stworzenia słownika rzeczy minionych Gminy Kawęczyn

Szanowni Państwo, serdecznie zapraszamy do stworzenia naszego gminnego leksykonu rzeczy minionych i przemijających. Jeśli pamiętają Państwo słownictwo swoich dziadków, pradziadków, które wyszło już z użycia zachęcamy do spisania takowych słów i opisanie ich. A może wiąże się z nimi jakaś ciekawa historia, miłe wspomnienie? Warto je zatem spisać na kartkę! Będzie to z pewnością interesujące doświadczenie, a nawet pasjonująca zabawa, która może być początkiem stworzenia wartościowej skarbnicy wiedzy o tym co minione.

ZACHĘCAMY DO DOSTARCZENIA SWOICH ZAPISKÓW DO URZĘDU GMINY W KAWĘCZYNIE.

Osobą do kontaktu jest pracownik Urzędu Gminy w Kawęczynie – Paulina Woźniak – pokój numer 1, tel. 632885911, mail: pwozniak@kaweczyn.pl

Źródło: <https://pl.wikipedia.org/>

Cep

GMINA NA PRZESTRZENI WIEKÓW- CZ. XIV

W dniu 27 maja 1990 roku weszła w życie nowa ustawa o samorządzie gminnym z 8 marca 1990 roku. Tego dnia przeprowadzono pierwsze wybory do rad gminnych. Ustawa nadała samorząd i osobowość prawną gminom. Funkcje uchwałodawcze stanowi rada gminna wybierana w wyborach powszechnych.

Organem wykonawczym był początkowo zarząd gminny na czele z wójtem wybieranym przez radę gminną. Od 2002 roku jest nim wójt wybierany przez mieszkańców gminy w bezpośrednich wyborach. Pierwsza kadencja rad gminnych (1990-1994) była dość burzliwa. Wszyscy uczyli się demokracji lokalnej. Występowały konflikty na linii rada gminy z przewodniczącym- wójtem. Często przewodniczący próbowali odgrywać czołową rolę w gminie powołując się na bezpośredni mandat wyborców. Dochodziły do tego konflikty ideologiczne. Problemem w tamtych czasach było kogo zatrudniać w urzędach gmin i wybierać do zarządów. Czy doświadczonych urzędników z dawnych gmin czy też nowych ludzi związanych z Komitetami Obywatelskimi, ale bez doświadczenia? Kolejne kadencje były już zazwyczaj okresem stabilizacji i sukcesów gmin. Wybory do rad gminnych przeprowadzono 19 czerwca 1994 roku (kadencja 1994-1998), 11 października 1998 (kadencja 1998-2002), 27 października 2002 kadencja (2002-2006, tego dnia po raz pierwszy wybierano bezpośrednio wójtów gmin), 12 listopada 2006 (kadencja 2006-2010), 21 listopada 2010 roku (kadencja 2010-2014), 16 listopada 2014 (kadencja 2014-2018) oraz 21 października 2018 (kadencja 2018-2024).

Do 1998 roku gmina Kawęczyn funkcjonowała w ramach województwa konińskiego. Od 1 stycznia 1999 roku weszła w skład na nowo utworzonego województwa wielkopolskiego i powiatu tureckiego. Przewodniczącymi Rady Gminy Kawęczyn byli kolejno: Edmund Jacek (1990-1994), Jan Osiewała (1994-1998), Edward Michalak (1998-2010), Tadeusz Krupiński (2010-2014), Piotr Gebler (2014-2018, 2018-2024).

cd. str. 9

Kadencja 1990-1994

W pierwszych wyborach samorządowych w dniu 27 maja 1990 roku, mieszkańcy gminy Kawęczyn wybrali po raz pierwszy samorządową Radę Gminną. W jej skład weszło dziewiętnastu radnych:

Lp.	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania
1.	Jan Adamczyk	Skarżyn
2.	Henryk Binkowski	Kawęczyn
3.	Stanisław Czekala	Leśnictwo
4.	Sylwester Dewicki	Chocim
5.	Zenon Gośliński	Marianów
6.	Mirosław Grudziński	Żdżary
7.	Henryk Dzikowski	Będziechów
8.	Edmund Jacek	Ciemień
9.	Eugeniusz Jasnowski	Kowale Pańskie- Kolonia
10.	Tadeusz Krupiński	Dziewiątka
11.	Jan Nowak	Milejów
12.	Józef Orligóra	Marianów - Kolonia
13.	Jan Osiewała	Tokary Pierwsze
14.	Marek Przygoński	Kowale Pańskie
15.	Kazimierz Rusek	Dzierzbotki
16.	Jan Szymański	Głuchów
17.	Barbara Śliwczyńska	Marcjanów
18.	Kazimierz Warszawski	Wojciechów
19.	Kazimierz Zduniak	Żdżary

Tabelę opracowała: Małgorzata Krawczyk

Przewodniczący Rady Gminy- Edmund Jacek

Wiceprzewodniczący rady Gminy- Sylwester Dewicki

Zarząd Gminy w tej kadencji tworzyli: Jan Nowak- Wójt, oraz Stanisław Czekala, Marek Przygoński i Kazimierz Rusek.

Kadencja 1994-1998

W dniu 19 czerwca 1994 roku odbyły się wybory do Rady Gminy. Mandat otrzymało osiemnastu radnych. Byli to:

Lp.	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania
1.	Jan Adamczyk	Skarżyn
2.	Arleta Biegańska	Kawęczyn
3.	Henryk Binkowski	Kawęczyn
4.	Alojzy Czechowski	Głuchów
5.	Stanisław Czekala	Leśnictwo
6.	Tadeusz Duszyński	Marcjanów
7.	Edmund Jacek	Ciemień
8.	Tadeusz Krupiński	Dziewiątka
9.	Bogumił Marciniak	Żdżary
10.	Edward Michalak	Marianów - Kolonia
11.	Jan Nowak	Milejów
12.	Grzegorz Obsada	Kowale Pańskie- Kolonia
13.	Janusz Osicki	Będziechów
14.	Jan Osiewała	Tokary Pierwsze
15.	Kazimierz Rusek	Dzierzbotki
16.	Kazimierz Warszawski	Wojciechów
17.	Wiesław Tomczak	Marianów
18.	Jan Sasiak	Chocim

Tabelę opracowała: Małgorzata Krawczyk

Na przewodniczącego Rady Gminy wybrano Jana Osiewałę

Wiceprzewodniczącym został Tadeusz Krupiński

W zarządzie zasiadali: Jan Nowak- Wójt, Zenon Tomczyk- Zastępca Wójta (0d 16 lutego 1996 r.)

Kadencja 1998-2002

W dniu 11 października 1998 roku, po raz trzeci mieszkańcy gminy wybrali swoich przedstawicieli we władzach samorządowych.

Lp.	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania
1.	Mirosław Antczak	Wojciechów
2.	Henryk Binkowski	Kawęczyn
3.	Marian Buda	Głuchów
4.	Stanisław Czekala	Leśnictwo
5.	Sylwester Dewicki	Chocim
6.	Grzegorz Dzikowski	Będziechów
7.	Józef Gebler	Marcinów
8.	Halina Górską	Marcjanów
9.	Jan Krawczyk	Kowale Pańskie- Kolonia
10.	Tadeusz Krupiński	Dziwiątko
11.	Edward Michalak	Marianów- Kolonia
12.	Bogumił Migdalski	Żdźary
13.	Krystyna Papierkowska	Ciemień
14.	Kazimierz Rusek	Dzierzbotki
15.	Karol Rygas	Skarżyn
16.	Wiesław Tomczak	Marianów
17.	Stanisław Urbaniak	Milejów
18.	Jan Osiewała	Tokary Pierwsze

Tabelę opracowała: Małgorzata Krawczyk

Przewodniczącym Rady Gminy został Edward Michalak, a wiceprzewodniczącym Jan Osiewała. W 2001 roku Jan Osiewała zmarł, w jego miejsce wiceprzewodniczącym został wybrany Henryk Binkowski. W następnym roku przeprowadzone zostały wybory uzupełniające, w których radną wybrana została Helena Piaścik. Zarząd Gminy tworzyli: Jan Nowak- Wójt, Zenon Tomczyk- Zastępca Wójta oraz Henryk Binkowski, Stanisław Czekala i Sylwester Dewicki. W dniu 1 lutego 1999 roku skład zarządu uzupełnił Jan Krawczyk, a po wyborze Henryka Binkowskiego na Wiceprzewodniczącego Rady Gminy, w jego miejsce do zarządu wybrany został Grzegorz Dzikowski.

Kadencja 2002-2006

W dniu 27 października 2002 roku wybrano piętnastoosobową Radę Gminy czwartej kadencji. W jej skład weszli:

Lp.	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Okręgi wyborcze (Sołectwa)
1.	Henryk Antczak	Kawęczyn	Kawęczyn
2.	Ryszard Augustyniak	Skarżyn	Marcjanów i Skarżyn
3.	Krzysztof Deszcz	Kowale Pańskie	Kowale Pańskie i Marcinów
4.	Sylwester Dewicki	Chocim	Chocim
5.	Grzegorz Dzikowski	Będziechów	Będziechów i Stanisława
6.	Edmund Jacek	Ciemień	Ciemień
7.	Ryszard Jaśkiewicz	Żdźary	Żdźary
8.	Janusz Jeżykowski	Głuchów	Głuchów
9.	Jan Krawczyk	Kowale Pańskie- Kolonia	Kowale Pańskie- Kolonia
10.	Tadeusz Krupiński	Dziwiątko	Dziwiątko, Młodzianów i Siedliska
11.	Helena Piaścik	Tokary Pierwsze	Tokary Pierwsze
12.	Stanisław Urbaniak	Milejów	Milejów
13.	Edward Michalak	Marianów - Kolonia	Leśnictwo i Marianów- Kolonia
14.	Kazimierz Rusek	Dzierzbotki	Dzierzbotki i Marianów
15.	Mirosław Antczak	Wojciechów	Nowy Świat i Wojciechów

Przewodniczącym Rady Gminy został Edward Michalak, Wiceprzewodniczącym Rady Gminy- Tadeusz Krupiński.

Tabelę opracowała: Małgorzata Krawczyk

W 2004 roku zmarł Mirosław Antczak z Wojciechowa. W wyborach uzupełniających przeprowadzonych w następnym roku radną została wybrana jego żona Irena Antczak.

Kadencja 2006-2010

Wybory w dniu 12 listopada 2006 roku. W Radzie zasiadło piętnastu radnych:

Lp.	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Okręgi wyborcze (Sołectwo)
1.	Krzysztof Deszcz	Kowale Pańskie	Kowale Pańskie i Marcinów
2.	Grzegorz Dzikowski	Będziechów	Będziechów i Stanisława
3.	Halina Górską	Marcjanów	Marcjanów i Skarżyn
4.	Edmund Jacek	Ciemień	Ciemień
5.	Ryszard Jaśkiewicz	Żdźary	Żdźary
6.	Janusz Jeżykowski	Głuchów	Głuchów
7.	Sylwester Kasprzak	Kawęczyn	Kawęczyn
8.	Tadeusz Krupiński	Dziwiątka	Dziwiątka, Młodzianów i Siedliska
9.	Edward Michalak	Marianów- Kolonia	Leśnictwo i Marianów- Kolonia
10.	Kazimierz Michalak	Tokary Pierwsze	Tokary Pierwsze
11.	Jacek Pawlak	Marianów	Dzierzbotki i Marianów
12.	Sylwester Przyłęcki	Wojciechów	Nowy Świat, Wojciechów
13.	Józef Raszewski	Kowale Pańskie- Kolonia	Kowale Pańskie- Kolonia
14.	Jan Sasiak	Chocim	Chocim
15.	Stanisław Urbaniak	Milejów	Milejów

Tabelę opracowała: Małgorzata Krawczyk

Przewodniczącym Rady gminy został Edward Michalak, a wiceprzewodniczącym Tadeusz Krupiński. W dniu 30 sierpnia 2007 roku, rada wybrała drugiego wiceprzewodniczącego. Został nim Grzegorz Dzikowski.

Kadencja 2010-2014

Wybory w dniu 21 listopada 2010 roku. W Radzie zasiadło piętnastu radnych:

Lp.	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Okręgi wyborcze (Sołectwa)
1.	Grzegorz Dzikowski	Będziechów	Będziechów i Stanisława
2.	Piotr Gebler	Marcinów	Kowale Pańskie i Marcinów
3.	Halina Górską	Marcjanów	Marcjanów i Skarżyn
4.	Józef Iwaniak	Chocim	Chocim
5.	Ryszard Jaśkiewicz	Żdźary	Żdźary
6.	Janusz Jeżykowski	Głuchów	Głuchów
7.	Sylwester Kasprzak	Kawęczyn	Kawęczyn
8.	Bożena Kolenda	Marianów- Kolonia	Leśnictwo i Marianów- Kolonia
9.	Tadeusz Krupiński	Dziwiątka	Dziwiątka, Młodzianów i Siedliska
10.	Kazimierz Michalak	Tokary Pierwsze	Tokary Pierwsze
11.	Łukasz Miła	Ciemień	Ciemień
12.	Jacek Pawlak	Marianów	Dzierzbotki i Marianów
13.	Sylwester Przyłęcki	Wojciechów	Nowy Świat i Wojciechów
14.	Józef Raszewski	Kowale Pańskie- Kolonia	Kowale Pańskie- Kolonia
15.	Stanisław Urbaniak	Milejów	Milejów

Tabelę opracowała: Małgorzata Krawczyk

Przewodniczącym Rady Gminy został Tadeusz Krupiński, a wiceprzewodniczącymi- Grzegorz Dzikowski i Stanisław Urbaniak. Od 23 maja 2013 r. funkcję Przewodniczącego zaczął pełnić Piotr Gebler, wiceprzewodniczącymi zostali Sylwester Kasprzak oraz Grzegorz Dzikowski. (Więcej informacji: XXXIII Sesja Rady Kawęczyn, która odbyła się w dniu 23.05.2013 r. w OSP w Milejowie).

Kadencja 2014-2018

Wybory w dniu 16 listopada 2014 roku. W Radzie zasiadało piętnastu radnych

Lp.	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Okręgi wyborcze (Sołectwa)
1.	Grzegorz Dzikowski	Będziechów	Będziechów i Stanisława
2.	Piotr Gebler	Marcinów	Kowale Pańskie i Marcinów
3.	Halina Górską	Marcjanów	Marcjanów i Skarżyn
4.	Józef Iwaniak	Chocim	Chocim
5.	Sebastian Janiak	Żdźary	Żdźary
6.	Adrian Kwinciak	Głuchów	Głuchów
7.	Sylwester Kasprzak	Kawęczyn	Kawęczyn
8.	Bożena Kolenda	Marianów- Kolonia	Leśnictwo i Marianów- Kolonia
9.	Krystyna Brzychcy	Młodzianów	Dziewiątka, Młodzianów i Siedliska
10.	Beata Goślińska	Tokary Pierwsze	Tokary Pierwsze
11.	Łukasz Miła	Ciemień	Ciemień
12.	Wiesław Tomczak	Marianów	Dzierzbotki i Marianów
13.	Sylwester Przyłęcki	Wojciechów	Nowy Świat i Wojciechów
14.	Andrzej Jaworski	Kowale Pańskie- Kolonia	Kowale Pańskie- Kolonia
15.	Stanisław Urbaniak	Milejów	Milejów

Tabelę opracowała: Małgorzata Krawczyk

Przewodniczącym Rady Gminy został Piotr Gebler, a wiceprzewodniczącymi- Grzegorz Dzikowski i Sylwester Kasprzak.

Kadencja 2018-2024

Wybory w dniu 21 października 2018 roku. W Radzie zasiadało piętnastu radnych:

Lp.	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Okręgi wyborcze (Sołectwa)
1.	Grzegorz Dzikowski	Będziechów	Będziechów i Stanisława
2.	Piotr Gebler	Marcinów	Kowale Pańskie i Marcinów
3.	Karol Rygas	Skarżyn	Marcjanów i Skarżyn
4.	Józef Iwaniak	Chocim	Chocim
5.	Sebastian Janiak	Żdźary	Żdźary
6.	Adrian Kwinciak	Głuchów	Głuchów
7.	Sylwester Kasprzak	Kawęczyn	Kawęczyn
8.	Bożena Kolenda	Marianów- Kolonia	Leśnictwo i Marianów- Kolonia
9.	Krystyna Brzychcy	Młodzianów	Dziewiątka, Młodzianów i Siedliska
10.	Beata Goślińska	Tokary Pierwsze	Tokary Pierwsze
11.	Łukasz Miła	Ciemień	Ciemień
12.	Paweł Urbanek	Dzierzbotki	Dzierzbotki i Marianów
13.	Sylwester Przyłęcki	Wojciechów	Nowy Świat i Wojciechów
14.	Andrzej Jaworski	Kowale Pańskie- Kolonia	Kowale Pańskie- Kolonia
15.	Tomasz Tyrakowski	Milejów	Milejów

Tabelę opracowała: Małgorzata Krawczyk

Przewodniczącym Rady Gminy został Piotr Gebler, a wiceprzewodniczącymi- Grzegorz Dzikowski i Sylwester Kasprzak.

Małgorzata Krawczyk

„Echa Turku” to tygodnik lokalny ukazujący się na terenie powiatu tureckiego. Pismo jest niejako kontynuacją przedwojennego „Echa Tureckiego”, którego pierwszy numer ukazał się 24 marca 1924 roku. Było to czasopismo społeczno – kulturalne, poświęcone sprawom powiatu tureckiego i okolic. Najaktywniejszym publicystą tej gazety był Leon Lubomir Kruszyński – weterynarz i społecznik, który objął stanowisko redaktora naczelnego. „Echo Tureckie” drukowano w Drukarni Sejmikowej. Od listopada 1926 roku dodatkiem do niego stał się Kwartalnik Rolniczy Okręgowego Towarzystwa Rolniczego Powiatu Tureckiego.

Druk „Echa Tureckiego” przerwał wybuch II wojny światowej. Po jej zakończeniu czasopismo było wydawane jeszcze kilkakrotnie do 1947 roku.

Pierwszy numer „Echa Turku” pojawił się 24 listopada 1991 roku. Pismo prezentuje najważniejsze dla powiatu wydarzenia samorządowe, gospodarcze, kulturalne i sportowe. Objętość gazety wynosiła 36 stron, a nakład tygodniowy 10000 egzemplarzy. Obecnie Wydawcą jest wydawnictwo Przegląd Koniński. 1 marca 2011 roku, tygodnik Echo Turku zaistniał również w wirtualnej przestrzeni, gdzie można znaleźć aktualne informacje z powiatu tureckiego.

Pierwszym redaktorem naczelnym „Echa Turku” był Andrzej Piasecki, który po kilku latach wybrał jednak karierę naukową i osiadł w Krakowie. Nowym naczelnym w roku 1998 został Andrzej Jarek, prowadzący do tego czasu księgarnię Bestseller i był nim nieprzerwanie do 2022 roku. Pod Jego przewodnictwem gazeta stała się niezwykle wpływowym i opiniotwórczym medium. Swoje apogeum przeżywała w pierwszej dekadzie XXI wieku. Nakład wówczas wynosił 10 tys. egzemplarzy. Ostatnie lata to niestety słabnąca rola „Echa”, a tym samym i wpływów naczelnego. W ubiegłym roku tygodnik stracił swoją samodziel-

ną pozycję, stając się jedynie dodatkiem do „Przeglądu Konińskiego”.

24 października 2023 roku wyszedł ostatni samodzielny numer, a już tydzień później, 31 października 2023 roku został przejęty jako dodatek do „Przeglądu Konińskiego”. Konińskie wydawnictwo przechodzi od kilku miesięcy proces zmian. „Echo Turku” zostało ograniczone do 4-stronicowej nakładki „Przeglądu” z nakładem 3.500 egz. przeznaczonym na powiat turecki.

Małgorzata Jaworska

Źródło: iTurek.net

Nagłówek 1. Numeru „Echo Turku” z 1991 roku

WYDAWCA: „Wydawnictwo – Przegląd Koniński” Sp. z o.o.
 REDAGUJE ZESPÓŁ: Andrzej R. Tyczyno, Przemysław Zajac.
 BIURO OGŁOSZEŃ: Turek, ul. Kolska Szosa. Tel. 63 278 53 41 – dział ogłoszeń, 63 289 18 88 – dział redakcyjny
 Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów i poprawek w nadsyłanych tekstach.
 Materiałów nie zamawianych nie zwracamy. Za treść ogłoszeń i reklam nie odpowiadamy.
 DRUK: AGORA S.A., 03-230 Warszawa, ul. Daniszewska 27
 NAKŁAD: 3.020 egz.

Źródło: turek24.com.pl

Stopka „Echa Turku” z 19 lipca 2022 roku, nr 29 (1486)

OSP KOWALE PAŃSKIE MISTRZEM WOJEWÓDZTWA

W dniu 25 lutego 2024 r. odbył się w Grodzkiej Hali Sportowej XI Wojewódzki Turniej Halowej Piłki Nożnej OSP Województwa Wielkopolskiego o puchar Prezesa Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Związku OSP RP Województwa Wielkopolskiego im. generała Stanisława Taczaka. Wzięło w nim udział 11 drużyn Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu Wielkopolski, które wcześniej zwyciężyły w swoich powiatach.

Powiat turecki reprezentowała OSP z terenu Gminy Kawęczyn, a mianowicie z Kowali Pańskich. W pierwszej części przegrała dwa mecze. Natomiast trzy kolejne zakończyły się zwycięstwem, dając jej możliwość awansu do finału. Druhowie zmierzyli się wówczas z drużyną OSP Kamieniec w powiecie grodziskim. Mecz zakończył się bezbramkowym remisem. Po serii rzutów karnych druhowie OSP Kowale Pańskie zajęli I miejsce. Będą oni reprezentowali Wielkopolskę w Ogólnopolskim Turnieju Halowej Piłki Nożnej Ochotniczych Straży Pożarnych o Puchar Prezesa Zarządu Głównego Związku OSP RP, który odbędzie się w kwietniu.

Monika Jatczak

Drużyna OSP Kowale Pańskie Fot. iTurek.net

Od lewej stoją: Mariusz Zgaiński - Starosta Grodziski, Marcin Pawlaczyk, Piotr Jankowski - Członek Komisji ds. młodzieży przy ZOP ZOSP RP w Turku, Marek Raszewski, Szymon Klecha, Jakub Galas, Wiktor Górski, Szymon Woźniak, Mariusz Roga - Dyrektor Zarządu Wykonawczego Oddziału Wojewódzkiego Związku OSP RP Województwa Wielkopolskiego, Grzegorz Górski - Skarbnik OSP Kowale Pańskie, Andrzej Jaworski - Naczelnik OSP Kowale Pańskie, Piotr Szalewski - Prezes OSP Kowale Pańskie.

Od lewej kłęczą: Sebastian Olek, Rafał Raszewski, Patryk Gruca, Rafał Stasiak, Roman Bąkowski i Krystian Krawczyk

230. ROCZNICA WYBUCHU POWSTANIA KOŚCIUSZKOWSKIEGO

Na skutek wojny polsko-rosyjskiej w 1793 r. doszło do II rozbioru Polski. Upadła Konstytucja 3 maja, a triumf święcili zdrajcy, którzy zawiązali konfederację targowicką, będącą po dziś dzień symbolem zdrady narodowej. Po tym jak do Targowicy dołączył także król Stanisław August Poniatowski, wielu patriotów udało się na emigrację.

Pozostałe po II rozbiorze terytoria Polski okupowane były przez wojska rosyjskie. Nastąpił upadek gospodarczy kraju, upadły banki, wprowadzono cenzurę, szalała inflacja. Wszystkie decyzje polityczne zapadały pod dyktando ambasady rosyjskiej, która narzucała ustawodawstwo i poprzez tajną policję starała się kontrolować propatriotyczne organizacje.

Mimo takiej dominacji Rosji, znaleźli się Polacy wierzący, że jest nadzieja na uratowanie Polski. Najprężniejszymi ośrodkami polskiej emigracji były Lipsk oraz Drezno. Tam na przełomie 1792/1793 r. m.in. Ignacy Potocki, Hugo Kołłątaj i Tadeusz Kościuszko zawiązali tajne sprzysiężenie zmierzające do wywołania powstania narodowego. Dodatkowo na początku 1793 r. Kościuszko udał się do Francji w celu pozyskania wsparcia, ale otrzymał tylko ogólne zapewnienia o poparciu jego idei. Podobne sprzysiężenie zostało zawiązane w Warszawie. Liderzy obu organizacji chcieli wywołania powstania, widząc tylko jednego kandydata na wodza, a mianowicie - Kościuszkę. Nota bene koncepcja insurekcji została przygotowana przez Kościuszkę w czerwcu 1793 r.

Mimo takiej dominacji Rosji, znaleźli się Polacy wierzący, że jest nadzieja na uratowanie Polski. Najprężniejszymi ośrodkami polskiej emigracji były Lipsk oraz Drezno. Tam na przełomie 1792/1793 r. m.in. Ignacy Potocki, Hugo Kołłątaj i Tadeusz Kościuszko zawiązali tajne sprzysiężenie zmierzające do wywołania powstania narodowego. Dodatkowo na początku 1793 r. Kościuszko udał się do Francji w celu pozyskania wsparcia, ale otrzymał tylko ogólne zapewnienia o poparciu jego idei. Podobne sprzysiężenie zostało zawiązane w Warszawie. Liderzy obu organizacji chcieli wywołania powstania, widząc tylko jednego kandydata na wodza, a mianowicie - Kościuszkę. Nota bene koncepcja insurekcji została przygotowana przez Kościuszkę w czerwcu 1793 r.

Źródło: <https://commons.wikimedia.org/>

Gen. Tadeusz Kościuszko,
Najwyższy Naczelnik Siły
Zbrojnej Narodowej
w insurekcji 1794 r.,
Kazimierz Wojniakowski

Wypadki przyspieszyły, gdy w lutym 1794 r. Rosjanie wymogli na Polsce redukcję armii, albowiem chcieli wycofać część swoich sił. Tej decyzji nie podporządkował się Antoni Madaliński, który 13 marca wraz ze swoim wielkopolskim oddziałem opuścił Ostrołękę i udał się na południe, w kierunku Krakowa. W tym czasie Kościuszko przebywał w Saksonii. Po tym jak został poinformowany o działaniach Madalińskiego, a także o ryzyku rozpracowania sprzysiężenia warszawskiego przez Rosjan, postanowił wyruszyć do Polski i rozpocząć powstanie.

Za datę oficjalnego rozpoczęcia powstania uznaje się dzień 24 marca, kiedy Tadeusz Kościuszko złożył w Krakowie ślubowanie. Po mszy w kościele kapucynów, udał się na krakowski rynek, gdzie wypowiedział uroczystą przysięgę o następującej treści: „Ja, Tadeusz Kościuszko, przysięgam w obliczu Boga całemu Narodowi Polskiemu, iż powierzonej mi władzy na niczyj prywatny ucisk nie użyję, lecz jedynie jej dla obrony całości granic, odzyskania samowładności Narodu i ugruntowania powszechnej wolności używać będę. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna męka Syna Jego”.

W chwili rozpoczęcia insurekcji siły zbrojne, jakimi dysponował Kościuszko (któremu oddano pełnię władzy jako Najwyższemu Naczelnikowi Siły Zbrojnej Narodowej), były dość niewielkie i liczyły około 4 tysiące ludzi. Kościuszko zarządził więc pobór do wojska. Na każde 5 domów do formowanych oddziałów miał stawić się jeden piechur, a na każde 50 domów 1 konny. Z racji braku broni, zaczęto formować oddziały kosynierów wyposażone w osadzone na sztorc kosy.

Powstańcy jeszcze tego samego dnia wyruszyli z Krakowa idąc w stronę Warszawy i Wilna. Już 4 kwietnia 1794 roku miało miejsce pierwsze starcie z siłami rosyjskimi. Bitwa pod Racławicami zakończyła się zwycięstwem Polaków, co niewątpliwie zaskoczyło Rosjan. Sukces był możliwy dzięki wyjątkowemu bohaterstwu kosynierów, którzy zdobyli rosyjskie armaty. Tadeusz Kościuszko docenił poświęcenie chłopów, a szczególnie jednego z nich – **Wojciecha Bartosza**. Przekonał się bowiem, że bez masowego udziału chłopów, powstanie nie ma szans na zwycięstwo. Aby poprawić ich sytuację i zachęcić do wstępowania do wojska, Kościuszko podpisał specjalny dokument – Uniwersał połaniecki, w którym obiecywał chłopom poprawę ich losu. Liczył, że dzięki temu wezmą masowy udział w powstaniu. Dla chłopskich oddziałów brakowało nie tylko broni, ale również mundurów. Walczyli więc ubrani w zwykły chłopski strój – sukmanę, czyli długi płaszcz z grubego płótna. Kościuszko, który na co dzień nosił generalski mundur, doceniając bohaterstwo chłopów, również ubrał się w sukmanę.

17 kwietnia insurekcja kościuszkowska wybuchła w Warszawie. Na jej czele stanął Jan Kiliński, który wraz z powstańcami wypędził ze stolicy rosyjskie wojska. Zdobyto także rosyjską ambasadę. Kilka dni później, 23 kwietnia powstanie kościuszkowskie dotarło na Litwę. W Wilnie przewodził mu Jakub Jasiński.

Tymczasem w Warszawie, sąd skazał na karę śmierci przywódców Targowicy. 9 maja 1794 roku dokonano publicznej egzekucji. Powieszeni zostali m. in. biskup inflancki Józef Kazimierz Kossakowski, hetman wielki koronny Piotr Ożarowski, marszałek Rady Nieustającej Józef Ankwicz, hetman polny litewski Józef Zabiello.

Rosja dość długo zwlekała z wysłaniem większych sił w celu stłumienia insurekcji kościuszkowskiej. Decyzja w tej sprawie zapadła dopiero 3 maja, kiedy caryca Katarzyna II mianowała Nikołaja Repnina głównodowodzącym siłami rosyjskimi, które miały pokonać powstańców.

Dwa tygodnie później do walki z Kościuszką ruszyły wojska pruskie. Do pierwszej bitwy pomiędzy wojskami polskimi a połączonymi siłami rosyjskimi i pruskimi doszło 6 czerwca pod Szczekocinami. Bitwa była dla Polaków przegrana, a straty bardzo duże. Powstańcy musieli wycofać się do Warszawy. Niedługo po bitwie zmarł od ran Bartosz Głowacki. 15 czerwca Prusacy zajęli Kraków.

27 czerwca do Polski, na rozkaz cesarza, weszły wojska austriackie, które szybko zajmowały kolejne miejscowości.

13 lipca 1794 roku rozpoczęło się oblężenie Warszawy, w którym brały udział wojska pruskie i rosyjskie. Walki były zacięte i trwały niemal dwa miesiące, do 6 września. W czasie obrony stolicy dowodzili m.in. książę Józef Poniatowski i generał Józef Zajacek. Stolicy, pomimo dużych strat po stronie polskiej, zaborcom nie udało się zdobyć. Równie zacięte starcia toczyły się w Wilnie. Po ponad miesiącu oblężenia Wilno jednak skapitulowało (12 sierpnia).

20–23 sierpnia wybuchło powstanie w Wielkopolsce. Walki toczyły się w województwach: poznańskim, gnieźnieńskim i kaliskim. Sieradz przechodził z rąk do rąk. Polski korpus pod wodzą gen. Jana Henryka Dąbrowskiego maszerował z Kalisza do Koła, wyzwalając po drodze Kłodawę z rąk pruskich. Z Koła korpus Dąbrowskiego ruszył na Słupcę i dalej na Gniezno i Poznań.

Kluczowa dla dalszego przebiegu insurekcji kościuszkowskiej była bitwa pod Maciejowicami stoczona 10 października. Zakończyła się ona klęską. Do niewoli rosyjskiej dostał się ranny Tadeusz Kościuszko. Dwa dni później naczelnikiem powstania został ogłoszony Tomasz Wawrzecki.

cd. str. 16

4 listopada miała miejsce ostatnia bitwa w dziejach Pierwszej Rzeczypospolitej – bitwa o Warszawę, zwana obroną Pragi (także „rzeź Pragi”) była to kolejna próba zdobycia polskiej stolicy. Wojskami rosyjskimi dowodził Aleksander Suworow, któremu udało się pokonać stosunkowo niewielkie polskie siły (23 tysiące Rosjan przeciwko 13 tysiącom Polaków). Po zdobyciu Warszawy, Rosjanie dokonali rzezi cywilnych mieszkańców Pragi. Według różnych szacunków zginęło od 6 do 20 tysięcy osób. Warszawa skapitulowała dzień później, 5 listopada. W Wielkopolsce walczone jeszcze w pobliżu Gniezna, Szubina, Grodziska Wielkopolskiego i Kościana. Dopiero 7 grudnia skapitulował oddział Ksawerego Łukomskiego, który walczył pod Książem Wielkopolskim, Środą Wielkopolską i Zaniemyślem. Wszelkie walki wygasły do połowy grudnia 1794, a jednym z ostatnich aktów powstania było aresztowanie pochodzącego z Wielkopolski, a przybywającego jako emisariusz, płk. Jana Kilińskiego.

Po stłumieniu insurekcji kościuszkowskiej Katarzyna II uznała, że nadszedł dogodny moment do całkowitej likwidacji państwa Polskiego. Ze względu na przewagę militarną zaborców, nie było możliwości powstrzymania ich od ostatecznego rozbioru. Problemem dla Austrii, Prus i Rosji był jedynie ostateczny podział polskich terytoriów. Po wielu sporach Austriacy i Rosjanie w dniu 3 stycznia 1795 r. podpisali układ, w którym dzielili między siebie sporne ziemie. Prusy także przystąpiły do układu i 24 października podpisały traktat rozbiorowy. Polska zniknęła z map Europy na 123 lata. Miesiąc później abdykował Stanisław August Poniatowski.

Źródło: rpo.malopolska.pl

Kopiec Kościuszki w Krakowie

Rodacy pamiętali o czynach Kościuszki. Trzydzieści lat po powstaniu mieszkańcy Krakowa postanowili uczcić wielkiego bohatera. Przez trzy lata budowali ku jego czci kopiec, który stoi w Krakowie do dzisiaj. W innych miastach również wznoszono kopce na cześć Naczelnika powstania. Pamięć o wielkim polskim bohaterze przetrwała również poza granicami kraju. Polski podróżnik Paweł Strzelecki, przemierzający w XIX wieku dzikie wówczas tereny Australii, najwyższy szczyt tego kontynentu nazwał Górą Kościuszki. Nazwa ta przetrwała do dziś.

Małgorzata Jaworska

RODZINA ULMÓW – MIŁOSIERNI SAMARYTANIE Z MARKOWEJ

W 2023 roku Sejm RP przyjął uchwałę ustanawiającą rok 2024 Rokiem Rodziny Ulmów. Datę powiązano z 80 rocznicą zamordowania ich przez niemiecką żandarmerię. Posłowie przypominają w uchwale: „W 1935 roku zawarli związek małżeński, a wkrótce doczekali się liczne go potomstwa: Stasi, Basi, Władzia, Frania, Antosia, Marysi, a kolejne dziecko miało przyjść na świat wiosną 1944 roku”. „Jakie motywy kierowały Ulmami? Była to bezinteresowna miłość bliźniego” – podkreślił Sejm. Odwaga, poświęcenie dla drugiego człowieka i niezachwiana wiara sprawiły, że Rodzina Ulmów została wyniesiona na ołtarze, a rok 2024 będzie czasem wspomnień ich bohaterskiej postawy.

Przed wybuchem II wojny światowej na Podkarpaciu mieszkało co najmniej 120 tysięcy Żydów. W samej niemal 4,5 tysięcznej Markowej było ok. 120 osób wyznania mojżeszowego. Ich domy nie tworzyły zwartego skupiska, ale były rozrzucone po całej wsi. Mieli też trzy domy modlitwy, a na większe święta wyjeżdżali do synagogi w Łąncucie. Markowscy Żydzi zajmowali się głównie handlem, jedynie kilka osób uprawiało ziemię. Wojenny terror bardzo szybko zaczął zbierać swoje żniwo. 23 listopada 1939 r. wszedł w życie nakaz, by wszyscy Żydzi powyżej 10 roku życia nosili na ramionach opaski z gwiazdą Dawida. Wkrótce potem weszły kolejne obostrzenia: obowiązek pracy, zakaz korzystania ze środków transportu czy opuszczania bez zezwolenia miejsca zamieszkania. Żydów umieszczano w gettach lub kierowano do obozów pracy. W 1941 r. Niemcy podjęli decyzję o „ostatecznym rozwiązaniu kwestii żydowskiej”, a los Żydów stał się dramatyczny. Trwająca od marca 1942 r. akcja „Reinhardt,” której celem było wymordowanie wszystkich Żydów w Generalnym Gubernatorstwie oraz Okręgu Białostockim, zaczęła być realizowana w Łąncucie i jego okolicach na przełomie lipca i sierpnia 1942 roku. Niemcy wprowadzili zakaz przebywania Żydów na terenie Markowej i rozpoczęli wywózkę do obozu pracy w Pełkiniach, a następnie do obozu zagłady w Bełżcu.

cd. str. 17

Józef i Wiktoria Ulmowie mieszkali w Markowej wraz dziećmi – Stanisławą, Barbarą, Władysławem, Franciszkiem, Antonim i Marią. Oprócz pracy w gospodarstwie, zajmowali się również sadownictwem i uprawą warzyw, hodowlą jedwabników i pszczół. Józef działał społecznie – w młodości w ramach Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Wiejskiej, a w latach 30. w ZMW RP „Wici”. Ulmowie znani byli z licznych pasji, wśród których była między innymi fotografia, elektrotechnika i historia. Wiktoria zajmowała się dziećmi, prowadziła dom.

Niektórzy z markowskich Żydów prosili wówczas Ulmów o pomoc. Rodzina przyjęła pod swój dach pięć osób pochodzenia żydowskiego. Byli to wywodzący się z Łańcuta Goldmanowie: Saul oraz jego czterech synów. Według relacji, początkowo, pomocy Żydom udzielał Włodzimierz Leś, granatowy policjant z Łańcuta. Leś otrzymywał wynagrodzenie za udzielaną pomoc, jednak w pewnym momencie zdecydował się ją przerwać. Goldmanowie byli zmuszeni szukać innego schronienia, które pod koniec 1942 roku znaleźli u Ulmów.

Początkowo Józef pomagał im budować ziemianki na obrzeżach wsi. Wiemy o czteroosobowej rodzinie, zwanej Ryfkami, której pomógł zbudować schron w jarze niedaleko potoku. Nie był to jednak skuteczny sposób na przeżycie – niemieccy żandarmi wraz z granatowymi policjantami przeprowadzali doraźne poszukiwania: zarówno we wsi, jak i w okolicy.

Z czasem, pod dach Wiktorii i Józefa trafiły również dwie kobiety pochodzenia żydowskiego: Lea Didner i Gołda Grunfeld (były to siostry, córki znanego markowskiego rolnika – Chaima Hersza Goldmana) wraz z córką jednej z nich.

Żydzi korzystali z kryjówki na poddaszu domu Ulmów przez ponad rok. W tej pomocy wspierał rodzinę - przyjaciel Antoni Szpytma. Niemcy doskonale zdawali sobie sprawę z tego, że w okolicy są Polacy, którzy pomagają Żydom. W 1944 roku o ich obecności w gospodarstwie markowskiej rodziny dowiedział się Włodzimierz Leś. Nie jest jasne w jaki sposób wszedł w posiadanie owych informacji. Przekazał je jednak łańcuckiej żandarmerii.

W nocy z 23 na 24 marca pięciu niemieckich żandarmów wyruszyło z Łańcuta. Grupą dowodził porucznik Eilert Dieken. Towarzyszyło im czterech „granatowych” policjantów, w tym Włodzimierz Leś. Przed świtem wszyscy dotarli do Markowej. Od razu skierowali się do gospodarstwa Ulmów. Niemcy wdarli się do domu Józefa i Wiktorii. We śnie zastrzelili braci Goldmanów i Gołdę Grünfeld. Pozostałych Żydów oraz całą rodzinę Ulmów – rodziców i szóstkę ich małych dzieci – wyprowadzono przed dom. W pierwszej kolejności zabito Żydów. Następnie, na oczach dzieci, Niemcy zastrzelili Józefa i Wiktorię. Przez chwilę zastanawiano się, co zrobić z dziećmi, lecz po krótkiej naradzie Niemcy zdecydowali, że je również należy zamordować, „aby nie było kłopotu”. Najstarsze z dzieci Ulmów miało 8 lat. Najmłodsze półtora roku. Zginęło również nienarodzone jeszcze dziecko Ulmów – Wiktoria była bowiem w zaawansowanej ciąży. Jeden z Niemców podczas mordowania dzieci krzychał: „patrzcie jak giną polskie świnie, które przechowują Żydów”. Do przyglądania się egzekucji Niemcy zmusili kilku Polaków. Mieli być oni świadkami „kary”, jaka spotyka tych, którzy pomagają Żydom, nie stosując się do niemieckiego prawa. Po zabiciu Ulmów i mieszkających u nich Żydów, Niemcy przystąpili do grabienia gospodarstwa, a później urządzili tam alkoholową libację. Do pogrzebania zmarłych wezwano sołtysa Markowej, Teofila Kielara. Niemcy rozkazali mu zakopać wszystkich we wspólnym grobie. Kilka dni później, pomimo zakazu Niemców, okoliczni mieszkańcy, odkopali zbiorową mogiłę i pogrzebali zabitych w czterech osobnych grobach. W 1945 roku, po zakończeniu wojny, dokonano ekshumacji i przeniesiono szczątki ofiar z Markowej na pobliski cmentarz parafialny. Ciała zabitych Żydów ekshumowano w 1947 roku. Zostali oni pochowani na Cmentarzu Ofiar Hitleryzmu w Jagielle-Niechciałkach. Denuncjator rodziny Ulmów Włodzimierz Leś był obserwowany przez polskie podziemie. Został skazany na śmierć i zastrzelony 10 września 1944 roku. II wojnę światową przeżyło w Markowej przynajmniej 21 Żydów, których z narażeniem życia ukrywali także inni Polacy.

Źródło: Instytut Pamięci Narodowej, koloryzacja Mikołaj Kaczma-

Wiktoria i Józef Ulmowie z dziećmi

13 września 1995 roku małżeństwo Ulmów zostało pośmiertnie odznaczone medalem „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata”. Prezydent Lech Kaczyński, 25 stycznia 2010 roku, nadał im pośmiertnie Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, a Muzeum Polaków Ratujących Żydów podczas II Wojny Światowej w Markowej nosi ich imię. 10 września 2023 roku odbyła się beatyfikacja Józefa i Wiktorii Ulmów oraz ich siedmiorga dzieci.

W rocznicę zbrodni obchodzony jest Narodowy Dzień Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką, ustanowiony przez Parlament w 2018 r. z inicjatywy prezydenta Andrzeja Dudy. Święto, jak mówi ustawa, jest „W hołdzie Obywatelom Polskim – bohaterom, którzy w akcie heroicznej odwagi, niebywałego męstwa, współczucia i solidarności międzyludzkiej, wierni najwyższym wartościom etycznym, nakazom chrześcijańskiego miłosierdzia oraz etosowi suwerennej Rzeczypospolitej Polskiej, ratowali swoich żydowskich bliźnich od Zagłady zaplanowanej i realizowanej przez niemieckich okupantów”.

Źródło: Wikimedia Commons

Pomnik poświęcony pamięci rodziny Ulmów w Markowej

Józef i Wiktoria Ulmowie to dziś najbardziej znane ofiary nazistowskiego prawodawstwa, a ich historia należy do najsłynniejszych spośród wszystkich Polaków „Sprawiedliwych wśród Narodów Świata”. To, co stało się w Markowej 24 marca 1944 roku, to nie tylko przykład krzyczącej krzywdy i niesprawiedliwości, lecz także dowód na to, do jak wielkiego dobra zdolny jest człowiek. Nie przypadkiem wystawa o Ulmach przygotowana przez Instytut Pamięci Narodowej nosi tytuł Samarytanie z Markowej. Bo niczym miłosierny Samarytanie z Chrystusowej przypowieści Józef i Wiktoria Ulmowie zdecydowali się udzielić pomocy ludziom innej narodowości i wiary. Biblijny nakaz miłości bliźniego znaczył dla nich więcej niż kara śmierci grożąca Polakom za pomoc Żydom. I właśnie życiem – swoim i dzieci – zapłacili za tę chwalebną postawę.

Małgorzata Jaworska

NAZWY RODOWE I ETNICZNE

Rozpoczynając rozważania o nazwach rodowych, wypada przywołać pierwsze wersy *Roty* Marii Konopnickiej, gdzie padają znamienne słowa:

Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród.

Nie damy pogrześć mowy.

Polski my naród, polski lud,

Królewski szczep Piastowy.

Ród zatem to ta grupa społeczna, z którą kojarzy się nieodparcie protoplasta pierwszej polskiej dynastii o imieniu Piast, wybrany na księcia przez wiec składający się z wielu wspólnot rodowych. To ta wspólnota oparta na więzach krwi i obejmująca rodziny wywodzące się od wspólnego przodka stworzyła podwaliny polskiej państwowości. We wczesnym średniowieczu taki ród zagospodarowując rozległy teren zapewniał swoim członkom nie tylko wyżywienie, ale też bezpieczeństwo poprzez budowę osad o charakterze obronnym w formie rozbudowanych grodów. Takie nowe miejsca zasiedlenia należało nazwać. Według Witolda Taszyckiego pojawiły się zatem jako pierwsze nazwy topograficzne, następnie kulturowe oraz etniczne. Po nich wraz z rozwojem osadnictwa oraz rozwojem języka zaczynają dominować nazwy dzierżawcze, patronimiczne i służebne. Obok nich pojawia się odrębna kategoria nazw miejscowych mająca swoje źródło w przezwiskach, przydomkach herbowych, imionach i nazwiskach osoby, która założyła nową osadę. Tą osobą był patriarcha rodu bądź też ojciec większej rodziny.

Tak powstały nazwy rodowe, które mają najczęściej formę liczby mnogiej i nie posiadają żadnych przyrostków, stąd łatwo je odróżnić od nazw patronimicznych. Szczególny ich przyrost nastąpił w XV-XVI wieku kiedy ustały łupieżcze wyprawy w głąb Królestwa Polskiego oraz pojawił się znaczący przyrost naturalny. Widoczny jest on szczególnie w Wielkopolsce, gdzie w XV wieku wiele wsi należy do kilku współwłaścicieli. Nastąpiła też wtedy gwałtowna kolonizacja Mazowsza - o czym świadczyć może liczba osad o nazwach rodowych - do początku XV wieku było ich 47, w wieku XV 434, zaś najwięcej, bo aż 987 powstało w XVI wieku.

Najstarsze miejscowe nazwy rodowe pochodziły od przezwiska osoby, która taką osadę założyła. Taką nazwą są Kluki w powiecie piotrkowskim, wymienione już w bulli gnieźnieńskiej z 1136 r. jako własność arcybiskupstwa gnieźnieńskiego. Założycielem tej osady we wczesnym średniowieczu był osobnik o przezwisku *Kluk*. Wyraz *kluk* lub *kluka* oznaczał *zakrzywiony drąg* lub *rozwidlony hak*. Stanisław Rospond, który z niezwykłą dociekliwością śledził pierwotne znaczenie staropolskich określeń wyjaśnia: *można jeszcze nadmienić, że kluka zwana klubą, krakulą lub krzywulą jako powyginana część gałęzi lub korzenia spełniała w dawnej Polsce i w Słowiańszczyźnie funkcje wici(znaku). Służyła ona powszechnie do zawiadamiania mieszkańców wsi o mającym się odbyć zebraniu czy obowiązku odbycia jakiejś powinności, np. stróży nocnej*. Tu osobista dygresja: obowiązek *stróży nocnej* w mojej rodzinnej wsi dotrwał aż do lat 70-tych ubiegłego wieku. Wczesnym rankiem po nocnym stróżowaniu przekazywana była kolejnemu mieszkańcowi tzw. *wacha*, czyli rodzaj drewnianej laski, zakończonej głowicą z wyobrażeniem mitologicznego stwora. Taką nocną wartę nazywano *wachą* i wywodziło się to określenie z języka niemieckiego *wache*. Znało się już od czasów średniowiecza w języku staropolskim oraz gwarowym - np. na Kaszubach była to *starża* lub *wacha*. Przetrwało także to określenie do dziś w żargonie marynarskim, gdyż *wachtą* nazywana jest służba pełniona przez określonych członków załogi na statku.

Od pospolitego wyrazu *krzyk* powstała nazwa osobowa *Krzyk*, a od niej pochodne formy przyrostkowe: *Krzykała, Krzykoń, Krzykosz* oraz *Krzykos*, która dała początek gminnej miejscowości w powiecie średzkim - Krzykosy, odnotowanej już w 1136 r. Było to dość popularne przezwisko, gdyż takich nazw rodowych jest kilka na terenie naszego kraju, jak choćby najbliższe położone Krzykosy w pobliżu Izbicy Kujawskiej. Do tej grupy zaliczyć należy też nazwę rodową *Łapy* wywiedzioną od przezwiska *Łapa*, które pochodzi od wyrazu pospolitego *łapa*. Natomiast *giez* - czyli owad pasożytujący pod skórą bydła, dał początek przezwisku *Giez*. Osobnik nim obdarzony utrwalał się w nazwie rodowej *Gzy*, którą spotkamy w okolicy Ciechanowa. Od tego nazwiska w formie przezwiskowej pochodzi też nazwa patronimiczna *Gzowice* w Radomsku oraz *Gzów* w okolicy Skierniewic. Wśród etymologów panuje zgodny pogląd, wedle którego ten sam wyraz w postaci nazwy osobowej, może stanowić podstawę nazwy miejscowej patronimicznej, rodowej lub dzierżawczej. Postarał się to udowodnić Witold Taszycki w pracy naukowej *Słowiańskie nazwy miejscowe* na przykładzie nazwy osobowej *Wilk*, od której mogła powstać nazwa patronimiczna *Wilczyce* lub *Wilkowice*, rodowa *Wilki* oraz dzierżawcza *Wilków*. Ten znakomity uczony dowodził też, że *wedle wszelkiego prawdopodobieństwa nazwami rodowymi są także Czajki, Lisy, Łosie, Raki, Wróble, Żbiki, czy Grochy i Jawory*. Zaznaczył jednak, że *w niektórych nazwach miejscowych tego typu wyraziły się nie nazwy osobowe mieszkańców pewnego osiedla, lecz świat zwierzęcy lub roślinny charakterystyczny dla okolicy, w której dane osiedle założono*. Dalej zaś zalecał, aby *ostrożnie obchodzić się z odpowiednim materiałem toponomastycznym i genezę każdej nazwy z osobna rozpatrzyć w świetle już to danych historycznych, już to rozważań porównawczych*.

Nazwa rodowa może też pochodzić od imienia lub nazwiska osoby zakładającej osadę. Stąd Kaczory, wieś gminna w okolicy Piły, która nazwę swoją zawdzięcza osadźcy o nazwisku Kaczor, zaczerpniętemu ze świata zwierzęcego. Czy w tej kategorii mieszczą się pobliskie Kaczki, którą to nazwę przez analogię można wywieść od nazwiska Kaczka?...Nie budzi natomiast wątpliwości rodów nazwy Błaszki, miasteczka w Sieradzkim. W XIV wieku były to Błaszkowice (Błażkowice), czyli osada zamieszkała przez potomków Błażka. Kiedy zaczęły się upowszechniać imiona chrześcijańskie, wtedy też pojawiają się takie nazwy rodowe jak *Marki* od *Marka* lub też *Koluszki* od imienia *Koluszek*, które było zdrobnieniem od *Mikołaja*. Tu też w tej kategorii mieszczą się *Bogdany i Bogusze* jako osady potomków *Bogdana i Bogusza*, które to jest skrótem imienia Bogusław, a także *Klimki* - od zdrobnienia imienia *Klemens*.

Niezwykłe też żywotne były nazwy rodowe w dawnej Polsce utworzone w liczbie mnogiej od nazw osobowych typu *Dmochy, Wszebory, Gniewy*. Nazwę swoją zawdzięczają popularnym imionom słowiańskim: *Dmoch* jako imię, a następnie nazwisko odnotowane zostało już w 1254 r. i przechowało się do dziś w nazwach wsi na Podlasiu i Mazowszu. *Wszebor* to ten, który zawsze podejmuje walkę i jego potomkowie zamieszkiwali osadę *Wszebory*. Przetrwała ta nazwa do dziś w wielu miejscowościach na Mazowszu i Podlasiu. *Gniewy* to osada zamieszkała przez ród wywodzący się od *Gniewka*, które było skrótem imienia *Gniewomir* odnotowanego już w 1224 r. Od tego imienia wyprowadzona została też nazwa dzierżawcza miasteczka *Gniewkowo* oraz *Gniewkowice*, jako osady o nazwie patronimicznej położonej w okolicy Inowrocławia.

Niezwykłe barwną nazwą obdarzone są *Kostomłoty*. To XI-wieczna nazwa rodowa osady zamieszkałej przez ród *Kostomłotów*. Spotkamy się z nią w okolicy Wrocławia. W 1149 r. komes Piotr Włost, fundator wielu kościołów i klasztorów, podarował tę osadę klasztorowi św. Wincentego na Ołbinie wrocławskim. Ta złożona nazwa osobowa według Stanisława Rosponda oznaczała *osobnika miażdżącego, mielącego kości zwierząt*. Zgola inaczej interpretuje tę bardzo ekspresyjną nazwę jego uczeń - prof. Jan Miodek, który wywodzi ją od określenia ludzi, którzy *dobrze, mocno, silnie bili*.

Taką interpretację tej nazwy rodowej można usłyszeć w barwnej opowieści tego uczonego w Internecie pod adresem: vod.tvp.pl- *Polska z Miodkiem*. Ta złożona nazwa osobowa była dość popularna w średniowieczu skoro Kostomłoty odnajdziemy też w pobliżu Kielc i Białej Podlaskiej, a nawet u południowych braci Słowian, w Czechach. Takich złożonych nazw osobowych o charakterze przezwiskowym było wiele w średniowieczu, jak choćby *Skoczykloda*, *Thustomast*, *Thustorqb*, *Długituł*, *Białowqś*, *Polizchleb*. Dały one następnie początek nazwom zakładanych osad, które przetrwały do dziś, jaka choćby Skoczykłody- wieś w powiecie skierniewickim w gminie Głuchów.

Kiedy coraz większą popularność zaczęły zdobywać herby i gdy szczególnie na Mazowszu drobna szlachta zaczęła kolonizować wolne ziemie oraz zakładać nowe osady, to wtedy pojawiła się kolejna grupa nazw, wywodząca się od zawołania rodowego lub herbowego. Niewątpliwie taką nazwą rodową są Bolesty, niezwykle licznie rozsiane w okolicy Płocka. Bolestą to zawołanie rycerskie z czasów średniowiecza, które było też jedną z nazw herbu Jastrzębiec. Wywodziło się od słowiańskiego imienia *Bolesta* odnotowanego już w 1237 r. Imię to w wiekach następnych dało początek niezwykle popularnemu nazwisku Bolesty, które w Polsce należy do 1421 osób. Spotkać można się z nim nieomal na całym świecie - najliczniej reprezentowane jest w USA - 448 razy oraz w odległych zakątkach globu - w Wenezueli, na Filipinach i w Australii.

Nazwy etniczne są przypisywane grupie ludzi ze względu na pochodzenie z pewnej okolicy, miejscowości lub kraju, by następnie być przeniesione na nazwę miejscowości. W początkach powstawania dopasowywane były do grupy ludzi ze względu na ich wygląd, miejsce zamieszkania, a nawet sposób odżywiania. Mogą mieć formę liczby mnogiej lub zakończenia typu -any, -ice, -owice. Zatem *Raciborzany* będą miejscowością zamieszkaną przez ludzi wywodzących się z Raciborza, *Przemysłany* to osada założona w pobliżu Przemysła przez osadników z tego miasta. Na mapie naszego kraju spotkamy też *Czechy*, *Węgry* i *Włochy*. Wczytując się w historię tych miejscowości dowiemy się, że w odległej przeszłości, często już w średniowieczu, ich mieszkańcy przybyli do Polski znajdując tu bezpieczną przystań. Niech za przykład posłuży historia wsi Włochy z powiatu pińczowskiego w woj. świętokrzyskim. W odległych czasach osiedlili się tutaj *uchodźcy wyznaniowi z Italii* - jak można wyczytać na stronie internetowej tej miejscowości. Trudnili się wydobywaniem kamienia i jego artystyczną obróbką. Z biegiem wieków spolszczyli się i przybrali swojsko brzmiące nazwisko - *Costowie* zwać się zaczęli Kostecy, zaś *Mistal* zaczął się podpisywać jako Misztal.

Czy jednak położona w pobliżu Zduńskiej Woli wieś Czechy założona została przez osadników przybyłych tu z Południa? Wieś ta ma średniowieczny rodowód i w najstarszym zapisie z 1409 r. wymieniony jest *kmeto de Czech*. Stanisław Rospond w *Słowniku etymologicznym miast i gmin* oraz Kazimierz Rymut w II tomie słownika *Nazwy miejscowe Polski* większość miejscowości o nazwie Czechy wywodzą od imienia Czech, które w dawnej Polsce było skrótem imienia Czesław. Słynące zaś w przeszłości z produkcji zapalek Czechowice-Dziedzice jednoznacznie Stanisław Rospond określi jako własność potomków rycerza o imieniu Czech. Nie budzi natomiast wątpliwości etymologia wsi Czechy w Krakowskim, która według Kazimierza Rymuta oznacza *pierwotnie ludzi pochodzących z Czech*.

Podobnie z dużą dawką ostrożności należy podchodzić do nazw miejscowych typu Prusy. W języku staropolskim konia nazywano *prusem*. Stąd *Prus* oznaczał *człowieka hodującego konie*. W bulli z 1136 r. pojawia się nazwa osobowa *Prusota*, by w dokumencie z 1293 r. przybrać już formę *Prus*. Od tej nazwy osobowej powstały liczne nazwy miejscowe typu: *Prusice*, *Prusim*, *Prusinowice*. W XIV wieku bierze też początek ród heraldyczny herbu *Prus*, którego protoplastami byli dwaj bracia Windyka i Obizor, wywodzący się z Prus, którym książę Siemowit III pozwolił osiedlić się na Mazowszu. Z dużym jednak prawdopodobieństwem można przyjąć, że niektóre miejscowości o tej nazwie mogą być pamiątką po osadnikach z Prus. Posłużmy się tu autorytetem kronikarza Jana Długosza, który kreśląc dzieje Polski pisał: *Bolesław Krzywousty, wkroczywszy do Prus, kazał nie tylko bydło, ale i ludzi zabierać, których tłumy obojej płci do obozu zagnawszy, wrócił do Polski z niezmierną w ludziach i trzody zdobyczą. Jeńców pruskich porozsyłał wtedy na osady i przeznaczył do uprawy roli. Tym sposobem zaludnił Prusami wiele wsi, które od nich wzięwszy nazwiska, po dziś dzień je zatrzymują*. Według przekazów historycznych jedną z takich grup jenieckich Bolesław Krzywousty osiedlił na terenach porośniętych dębowymi lasami w pobliżu Koźminka - taki miał być początek wsi Dębsko. Zaś według lokalnej legendy w zamku-warowni w Koźminku miał osłepić i uwięzić brata Zbigniewa, który wcześniej dopuścił się zdrady wchodząc w układy z Niemcami.

Nie wszystkie też osady, kolonie i wsie zwane Holendry można zaliczyć do nazw etnicznych. Pierwsi ich mieszkańcy, którzy przybyli już w XVI wieku z Fryzji i Niderlandów, zwani Olędrami lub Olendrami osiedlali się najpierw w Prusach Królewskich, a następnie na Żuławach, wzdłuż Wisły i jej dopływów oraz na Kujawach, Mazowszu i w Wielkopolsce. Reprezentowali nie tylko wysoką kulturę rolną, ale posiadali przede wszystkim umiejętność osuszania i meliorowania podmokłych gruntów. Szacuje się, że w okresie od 1527 do 1864 roku na obszarze I Rzeczypospolitej powstało co najmniej 1700 osad olęderskich, ale tylko w 300 przypadkach osadnikami byli etniczni Holendrzy.

Pozostałe na przestrzeni tych lat zakładali Niemcy, a nawet Polacy, którzy lokowani byli w trudnym terenie na warunkach długoterminowej lub wieczystej dzierżawy i co istotne, nie byli obciążeni licznymi podatkami oraz pańszczyzną.

Niezwyczajnie barwną grupę stanowią nazwy typu *Konojady*, *Rakojady*, *Rybojady*, które przetrwały w niezmienionej postaci do dziś. Są nazwami *gromady ludzkiej urobionymi od nazwy charakterystycznego dla niej pożywienia* - tak obrazowo zdefiniował je Witold Taszycki. Dziś etymologię tych nazw na swój sposób próbują wyjaśnić miejscowi regionaliści. Na stronie wsi Konojady w województwie kujawsko-pomorskim możemy przeczytać: *nazwa wsi pochodzi od żyznych pastwisk znajdujących się w tym rejonie i była kojarzona przez kupców(przez wieś przebiegał szlak kupiecki)z miejscem, gdzie konie się najadły*.

Bliższe wyjaśnienia nazwy Konojady - wsi położonej tym razem w Wielkopolsce w powiecie grodziskim - jest zapis: *nazwa wsi pochodzi najprawdopodobniej od jedzenia koniny*. Dalej jednak autor historii tej wsi przytacza legendę spisana przez Oskara Kolberga, wedle której nazwa wsi ma związek z opowieścią o Szwedach, którzy w czasie *potopu* z głodu pozjadali tu swoje konie.

Rakojady to niewielka wieś położona w gminie Skoki w powiecie wągrowieckim. Karolina Stefaniak w nawiązaniu do nazwy tej miejscowości wyjaśnia: *głównym pożywieniem(mieszkańców) były raki, prawdopodobnie obficie występujące w wodach Małej Wólki*. W dalszej części wywodu dodaje jednak, że nazwa ta może mieć związek Raczkiem z Rakojad, który wymieniony został w dokumencie z 1392r. Za Stanisławem Rospondem można dodać, że nazwa osobowa *Raczek* mogła być zdrobnieniem od przezwiska *Rak* niezwykle popularnego w dawnej Polsce. Od niego nazwę wziął Raków w Kieleckiem - ważny ośrodek arianizmu w XVI wieku zwany *Atenami polskimi*. Wiele też wsi i przysiółków nosi tę wdzięczną nazwę, wziętą od tego obficie występującego w rzekach skorupiaka, dziś nazywanego *barometrem czystości wód*.

Jeszcze obficie w rzekach, jeziorach i stawach występowały ryby, stąd intensywny rozwój gospodarki rybnej i kilkaset nazw miejscowych - topograficznych lub kulturowych: Rybki, Rybniki, Rybczewice, Rybnik, Rybno, Rybnica. Dziś jedna z ulic Poznania - Rybaki, jest pamiątką po osadzie służebnej *Rybaki*, której książę Bolesław nadał w 1267 r. przywilej zezwalający rybakom *łowić ryby na Starej Rzece, pod warunkiem, że dostarczać będą ryby w dni postne na zamek* - jak to skrętnie zanotował Stanisław Rospond wyjaśniając etymologię piastowskiego grodu nad Wartą, złożonego na Ostrowie Tumskim już w II połowie IX wieku.

Wspomniane wcześniej Rybojady jako wieś o nazwie etnicznej, położona jest nad jeziorem Rybojadło w województwie lubuskim. Posiada średniowieczną metrykę, a w jej pobliżu archeolodzy natrafili aż na trzy stanowiska z zachowanymi pozostałościami po grodach, z których najstarszy datowano na VIII-IX wiek. Już sama nazwa jeziora sugeruje nazwę osady nad nim położonej. Jest to też zgodne z poglądem głoszonym przez Jana Miodka, który mawiał: *najpierw nazwy rzek i jezior, a od nich następnie powstawać będą nazwy osad, wsi i miast*. Z pewnością głównym pożywieniem mieszkańców grodu były ryby. Jak wynika z zachowanego rejestru poboru z 1580 r. właściciel tej wsi płacił podatek aż od 18 rybaków, którzy niewątpliwie nie tylko utrzymywali się z połowu ryb, ale też przyrządzali je na różne sposoby zaopatrując nimi okoliczną ludność.

Nazwy etniczne jako powstałe później, bo dopiero po topograficznych i kulturowych podlegały pewnym modyfikacjom na przestrzeni wieków. Niech za przykład posłużą Lipiany - to obecnie miasto położone w województwie zachodniopomorskim, którego początkowa nazwa w XIII wieku brzmiała *Lipienie* i odnosiła się do *ludzi mieszkających wśród lip*. W procesie przejścia z nazwy osobowej na miejscową przybrała formę *Lipiany* i obecnie zaliczana jest do kategorii nazw etnicznych.

Opracowaniem przybliżającym problematykę nazw rodowych i etnicznych kończymy cykl artykułów poświęconych nazwom miejscowym. Należy mieć nadzieję, że ich lektura przyczyniła się do rozbudzenia zainteresowań lokalną historią oraz wzbudziła refleksje nad złożonością procesów historycznych jakim te nazwy na przestrzeni wieków podlegały. Niech też będzie zachętą do dalszego zgłębiania ich pochodzenia oraz utożsamiania się z bogatym dziedzictwem jakie w sobie zawierają.

Eugeniusz Wypyszyński

INFORMACJA

ójt Gminy Kawęczyn informuje, że osoby zainteresowane przeznaczeniem nieruchomości niezbudowanych pod tereny inwestycyjne (dzierżawę,

INVEST IN KAWĘCZYN

wynajem bądź sprzedaż potencjalnym inwestorom) mogą zgłaszać ten fakt do Urzędu Gminy w Kawęczynie. Na stronie internetowej Gminy Kawęczyn planowane jest także stworzenie bazy lokali pod wynajem.

Celem wyżej wymienionych działań jest stworzenie katalogu terenów inwestycyjnych, lokali, z których będą mogli skorzystać przedsiębiorcy zainteresowani podjęciem bądź rozszerzeniem działalności gospodarczej na terenie gminy.

Urząd Gminy w Kawęczynie w ramach swoich usług gwarantuje promocję Państwa nieruchomości. **Nie odpowiada za uzgodnienia pomiędzy właścicielem a osobą zainteresowaną kupnem czy wynajmem nieruchomości.**

Przypominamy również, że na stronie internetowej Gminy Kawęczyn cały czas tworzona jest **Lokalna Baza Firm**. Przedsiębiorcy zainteresowani promocją swojej działalności mogą zgłaszać ten fakt do Urzędu Gminy. Państwa wpis zostanie umieszczony na oficjalnej stronie Gminy Kawęczyn pod adresem www.kaweczyn.pl, w zakładce „Mieszkaniec”/ **Lokalna Baza Firm**. W celu zamieszczenia informacji niezbędne jest wypełnienie krótkiego formularza i złożenie go w Urzędzie Gminy bądź przesłanie pocztą tradycyjną. Oprócz dodania wpisu do bazy na stronie internetowej, informacja o firmie publikowana jest również na oficjalnym Fanpage'u Gminy Kawęczyn na Facebooku. **Dokonanie wpisu jest bezpłatne!**

W celu uzyskania dodatkowych informacji, prosimy o kontakt z Moniką Szymańską pod numerem telefonu: 63 288 59 46; pokój numer 36, budynek B, parter.

Monika Szymańska

STREFA INWESTYCYJNA GMINY KAWĘCZYN

W dniu 28.02.2024 r. na terenie inwestycyjnym w Marianowie-Kolonii został postawiony billboard reklamowy promujący pierwszą strefę inwestycyjną powstałą na terenie Gminy Kawęczyn. Teren liczący niespełna 8 hektarów, położony przy drodze krajowej nr 83 z przeznaczeniem dla obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i usług to zdecydowany krok w kierunku rozwoju gospodarczego Naszej Gminy.

INVEST IN KAWĘCZYN

Na terenie Gminy Kawęczyn znajdują się również dwa inne tereny inwestycyjne. Położone one są w miejscowościach: Nowy Świat (o powierzchni 6 hektarów) oraz Głuchów (o powierzchni 3,89 ha).

Ponadto Gmina Kawęczyn oferuje, m.in. ulgi podatkowe (w tym najniższe możliwe stawki podatku od środków transportowych), rozwój infrastruktury technicznej (w tym bieżące budowy i remonty dróg), a także wsparcie inwestycyjne.

Fot. Monika Szymańska

Billboard reklamowy Strefy Inwestycyjnej
Gminy Kawęczyn

Monika Szymańska

LXXVI SESJA RADY GMINY KAWĘCZYN

W ostatnich dniach lutego odbyła się LXXVI Sesja Rady Gminy Kawęczyn, w której uczestniczyli wszyscy radni. Na początku przyjęto porządek obrad oraz protokół z poprzedniej Sesji. W punkcie wystąpienie zaproszonych gości głos zabrali Jan Smak – Kierownik Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Jan Radzimski – Powiatowy Lekarz Weterynarii. Jan Smak mówił o bieżącej działalności związanej m.in. z obsługą wniosków obszarowych złożonych w 2023, które w połowie zostały już całkowicie rozpatrzone, a także dofinansowaniu do produkcji roślinnej, przyznawanej w związku z ceną zbóż oraz o dofinansowaniu do materiału siewnego i dopłatach do nawozów. Dodał, że z najbardziej bieżących spraw, jest upływający w dniu 29.02.2024 r. termin składania wniosków na dopłatę do ziarna kukurydzy. Ponadto poinformował, że od 29 lutego do 15 marca br. rolnicy mogą ubiegać się o straty spowodowane warunkami atmosferycznymi. Na zakończenie swojej wypowiedzi Kierownik Biura Powiatowego wspominał o tym, że ARIMR zajmuje się również Kołami Gospodyń Wiejskich, które w ostatnim czasie prężnie się rozwijają. Następnie głos zabrał Powiatowy Lekarz Weterynarii Jan Radzimski. Rozpoczął od tego, że w roku bieżący nie było jeszcze żadnego zjawiska epizootycznego, ale na terenie Wielkopolski pojawiło się pięć ognisk ptasiej grypy (najbliższe było w powiecie ostrowskim). Podkreślił, że cały czas prowadzone są działania zapobiegające jej. Jan Radzimski mówił o odpowiedzialności hodowcy za stan zdrowia zwierząt oraz produkcji żywności pochodzenia zwierzęcego.

Wyjaśnił na czym polega zarówno ubój na użytek własny, jak i ten z konieczności. W swojej wypowiedzi podkreślił wymagania dotyczące przeprowadzania uboju oraz wytyczne stosowane przy sprzedaży bezpośredniej i hurcie detalicznym. W następnym punkcie głos zabrał inps. Michał Grzelak, który przedstawił analizę bezpieczeństwa i porządku publicznego zarówno na terenie całego powiatu, jak i na terenie działania Komisarzatu Policji w Dobrej, ze szczególnym uwzględnieniem gminy Kawęczyn. Komendant ocenił naszą gminę jako jedną z bezpieczniejszych na terenie powiatu.

Następnie podjęto uchwały w następujących sprawach:

- a) zmiany uchwały budżetowej gminy na rok 2023 – dotyczyły przede wszystkim aktualizacji budżetu o zmiany przesłane od Wojewody Wielkopolskiego w zakresie udzielonych dotacji, wprowadzono również środki dotacyjne Krajowego Biura Wyborczego z przeznaczeniem na organizację i przeprowadzenie wyborów samorządowych, zabezpieczenia środków na przyszłe inwestycje drogowe w zakresie przygotowania dokumentacji dla zadania budowy trzech odcinków dróg, tj. w Dzierzbotkach, Ciemieniu i Kawęczynie, przeznaczenia 36 000,00 zł jako dofinansowanie do zakupu radiowozu oznakowanego dla Komisarzatu policji w Dobrej – 15 głosów za;
- b) zmiany uchwały Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy na rok 2024-2030 -uchwała została wywołana ze względu na zmiany wartości dotacji dla zadania Budowa nowej linii kolejowej Turek – Konin w poszczególnych latach, tj. 2024-2028, przy czym zmianie nie ulega łączna wielkość pomocy finansowej, zmiana harmonogramu wpłat spowodowana została zwrotem dotacji celowej za rok 2023 i potrzebą jej podziału na kolejne lata – 15 głosów za;
- c) zmieniająca Uchwałę nr LXIV/405/2023 w sprawie udzielenia Województwu Wielkopolskiemu pomocy finansowej w formie dotacji celowej na pokrycie części wkładu własnego w związku z realizacją Projektu pn. „Budowa nowej linii kolejowej Turek –Konin” w ramach Programu Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury Kolejowej – Kolej+ do 2029 roku - w związku ze zwrotem dotacji celowej za rok 2023 przewidzianej w Umowie nr DT/V-I/111/2023 o udzieleniu pomocy finansowej w formie dotacji celowej na potrzeby realizacji projektu pn. „Budowa nowej linii kolejowej Turek – Konin” w ramach Programu Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury Kolejowej – Kolej+ do 2029 roku przez Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego w wysokości 12 200,00 zł, którą podzielono na lata 2024-2028, łączna wartość udzielanej pomocy finansowej nie ulega zmianie – 15 głosów za;
- d) dotyczącej zmiany uchwały nr XXXIII/239/2021 Rady Gminy Kawęczyn z dnia 26 kwietnia 2021 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę oraz zmiany Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Kawęczyn - konieczność wprowadzenia przedmiotowych zmian, wynika z zakupu pojemników na szkło przez Gminę Kawęczyn oraz ich bezpłatnego użyczenia mieszkańcom z terenu gminy, w związku z powyższym odbiór odpadów tj.: szkła od 2024 roku będzie odbywał się tylko w pojemnikach, aby zapobiec zanieczyszczaniu szkła workami foliowymi, odbiór szkła od mieszkańców wyłącznie w pojemnikach ma na celu zmniejszenie kosztów zagospodarowania oraz zwiększenie poziomu recyklingu – 15 głosów za;
- e) uchwalenia " Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w miejscowości Milejów" – przyjęto mpzp dla terenów w miejscowości Milejów obejmujących obszar o powierzchni około 7,37 ha, plan miejscowy jest zgodny ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kawęczyn, procedura planistyczna sporządzania planu została przeprowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a projekt planu miejscowego spełnia wymogi merytoryczne i formalne do jego uchwalenia – 14 głosów za, 1 głos wstrzymujący się
- f) uchwalenia "Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Kowale Pańskie - Kolonia - Strefa inwestycyjna" – przyjęto mpzp dla terenów w miejscowości Kowale Pańskie - Kolonia obejmujących obszar o powierzchni około 9,14 ha, plan miejscowy jest zgodny ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kawęczyn, procedura planistyczna sporządzania planu została przeprowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a projekt planu miejscowego spełnia wymogi merytoryczne i formalne do jego uchwalenia – 15 głosów za;
- g) przystąpienia do sporządzenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Kowale Pańskie—Kolonia - Strefa inwestycyjna II” – przeprowadzona – na skutek złożonego wniosku przez właściciela gruntów położonych w miejscowości Kowale Pańskie - Kolonia- analiza zasadności przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykazała potrzebę rozpoczęcia prac planistycznych dla terenu, który tworząc całość przestrzennie funkcjonalną może zostać przeznaczony na cele inwestycyjne, sporządzenie przedmiotowego projektu planu konieczne jest, z uwagi na zapewnienie możliwości rozwoju nowej zabudowy w sposób harmonijny i zorganizowany. Nowy plan pozwoli na racjonalne i harmonijne inwestowanie na omawianym terenie, zapewniając perspektywy dalszego rozwoju przestrzennego i gospodarczego gminy – 15 głosów za;

- h) przyjęcia planów pracy stałych komisji Rady Gminy Kawęczyn na rok 2024 – zgodnie z przepisami ustawowymi komisje Rady Gminy zobowiązane są corocznie przyjmować plan działania na dany rok, poszczególne komisje przygotowały plany swoich działań, w związku z czym podjęcie przedmiotowej uchwały, uznaje się za zasadne – 15 głosów za
- g) rozpatrzenia wniosku z 15.01.2024 r. – wniosek dotyczył przeprowadzenia dyskusji nad koniecznością zmiany systemu zarządzania Rzeczpospolitą Polską, członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji uznali, iż mamy prawidłowy system zarządzania RP, a ich zdanie podtrzymała Rada Gminy uznając jednogłośnie wniosek za bezzasadny.

Podczas posiedzenia Rady Gminy sprawozdanie z działalności międzysesyjnej przedstawili Wójt Gminy Jan Nowak oraz Przewodniczący Rady Gminy Piotr Gebler.

W punkcie zapytania i wolne wnioski zgłoszono kwestię problemu odwodnienia terenów w ciągu drogi powiatowej w Skarżynie oraz potrzebę uzupełnienia ubytków w nawierzchniach dróg powiatowych na terenie całej gminy.

Po wyczerpaniu porządku obrad Piotr Gebler – Przewodniczący Rady Gminy zamknął obrady LXXVI Sesji Rady Gminy Kawęczyn.

Fot. : Urząd Gminy w Kawęczynie

*Obrady Rady Gminy Kawęczyn
Od lewej: Komendant Komisariatu Policji
w Dobrej asp. sztab. Paweł Antoniak, Powiatowy Le-
karz Weterynarii Jan Radziński,
Kierownik Biura Powiatowego ARIMR Jan Smak,
Wójt Gminy Kawęczyn Jan Nowak*

*Edyta Balcerzak
Magdalena Krakowiak*

TYTUŁ „ROLNIK POWIATU TURECKIEGO 2023” W RĘKACH PAŃSTWA KAŻMIERCZAKÓW Z DZIERZBOTEK

Dzień 9 lutego 2024 r. to z pewnością piękna data dla Stanisławy i Tomasza Kaźmierczaków z Dzierzbotek. Podczas spotkania noworocznego, które odbyło się w restauracji „Barbórka” w Turku, zostali oni uhonorowani tytułem Rolnika Powiatu Tureckiego 2023, nadanego przez Radę Powiatową Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Turku. Na sali nie zabrakło przedstawicieli samorządów, wszelkich instytucji i firm, jak też rolników. Gminę Kawęczyn reprezentował Jan Nowak – Wójt Gminy Kawęczyn, który wręczył gratulacje państwu Kaźmierczakom. Należy bowiem zaznaczyć, że otrzymane wyróżnienie jest też wielkim powodem do dumy dla Gminy Kawęczyn. Ponadto przyznano tytuły: „Człowieka Powiatu Tureckiego” Zdzisławowi Czapli, „Człowieka Zatraskanego o Środowisko” nauczycielce Zespołu Szkół Technicznych w Turku Małgorzacie Szymańskiej oraz firmie roku – przedsiębiorstwu „Miranda”.

Co zadecydowało o uhonorowaniu Stanisławy i Tomasza Kaźmierczaków? W całości przybliżamy opis stworzony i udostępniany nam przez Biuro Powiatowe Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Tuku.

Fot. Dorota Szczepaniak-Kwietniewska

*Jan Nowak – Wójt Gminy Kawęczyn składa gratulacje
wyróżnionym Rolnikom Powiatu Tureckiego –
Stanisławie i Tomaszowi Kaźmierczakom*

Gospodarstwo Państwa Kaźmierczaków ukierunkowane jest na produkcję zarówno zwierzęcą, jak i roślinną, gdzie produkcja roślinna prowadzona jest na potrzeby własne – głównie zboża, kukurydza oraz łąki. Utrzymywane jest w nim: bydło: opasowe w różnym przedziale wiekowym oraz mleczne, a także jałówki wykorzystywane do regeneracji stada. Ich liczebność wynosi: 40 sztuk krów mlecznych, pozostałe bydło razem z opasami to ponad 100 sztuk. Powierzchnia ogólna gospodarstwa stanowi 30 hektarów własnych oraz 30 hektarów dzierżawionych.

Pan Tomasz odziedziczył gospodarstwo po rodzicach. Pomagał i pracował w nim od dziecięcych lat. Państwo Kaźmierczak są dostawcami lokalnymi, doręczają mleko do Mleczarni Turek. Gospodarstwo jest w pełni wyposażone w nowoczesne maszyny rolnicze - kombajny, sieczkarnię, prasę, traktory itp. Jest ono samowystarczalne, nie korzysta z usług zewnętrznych. Właściciele korzystają z licznych programów unijnych, wciąż powiększając swój park maszynowy oraz modernizując gospodarstwo, zwiększając możliwości produkcyjne.

Fot. Dorota Szczepaniak-Kwietniewska

Na zdjęciu od lewej: Tomasz Kaźmierczak, Jan Nowak
Wójt Gminy Kawęczyn,
Stanisława Kaźmierczak, Ryszard Bartosik –
Poseł na Sejm RP

Dwukrotnie brali oni udział w konkursie organizowanych przez KRUS „Bezpieczne Gospodarstwo Rolne”, zajmując II i III miejsce w regionie. Państwo Stanisława i Tomasz działają aktywnie w sferze społecznej. Pan Tomasz sprawował funkcję Radnego w Radzie Sołeckiej; jest Członkiem Spółdzielni Rejonowego Banku Spółdzielczego w Malanowie, a także Członkiem Spółdzielni Mleczarskiej Turek. Państwo Kaźmierczakowie mieli okazję być Starostami Dożynek Gminnych w 2006 r.

W pracę na gospodarstwie angażowana jest cała rodzina, od pokoleń. Państwo Stanisława i Tomasz mają dwóch dorosłych synów, którzy od najmłodszych lat pomagają rodzicom. Gospodarstwo posiada następcę – młodszego syna. Jak wspomniała Pani Stanisława „Młodzi mobilizują ich do ciągłego rozwoju i samokształcenia w gospodarstwie rolnym”.

Całej Rodzinie samorząd Gminy Kawęczyn jeszcze raz serdecznie gratuluje, życząc jednocześnie dalszych sukcesów, zdrowia, pomyślności.

Paulina Woźniak
BP WIR w Turku

BEZPŁATNY TRANSPORT W DNIU WYBORÓW 7 KWIETNIA 2024 R.

Poniżej przedstawiamy trasę bezpłatnego transportu dla mieszkańców Gminy Kawęczyn w dniu wyborów 7 kwietnia 2024 r.

ROZKŁAD JAZDY LINII autobusu szkolnego nr 1 do Obwodowej Komisji Wyborczej w Skarżynie (nr 3) i Tokarach Pierwszych (nr 2):

MIEJSCOWOŚCI	GODZINA PRZYBYCIA	GODZINA PRZYBYCIA
MARCJANÓW - przystanek PKS	8:00	13:00
BĘDZIECHÓW - PRZYSTANEK PKS	8:10	13:10
SKARŻYN - szkoła podstawowa	8:30	13:30
ŻDŻARY- MYSZKOWICE- przystanek PKS	8:35	13:35
TOKARY PIERWSZE- szkoła podstawowa	8:40	13:40
POWROT:		
TOKARY PIERWSZE- szkoła podstawowa	8:55	13:45
ŻDŻARY- MYSZKOWICE-przystanek PKS	9:00	13:50
SKARŻYN - szkoła podstawowa	9:05	13:55
BĘDZIECHÓW-PRZYSTANEK PKS	9:25	14:15
MARCJANÓW- przystanek PKS	9:35	14:25

Tabelę opracowała: Dorota Bartosik

cd. str. 26

ROZKŁAD JAZDY LINII autobusu szkolnego nr 2- do Obwodowych Komisji Wyborczych w Kawęczynie (nr 1) oraz w Kowalch Pańskich - Kolonii (nr 4):

MIEJSCOWOŚCI	GODZINA PRZYBYCIA	GODZINA PRZYBYCIA
LEŚNICTWO-przystanek PKS	9:00	15:00
MŁODZIANÓW- przystanek PKS	9:10	15:10
KOWALE PAŃSKIE - KOLONIA szkoła podstawowa	9:20	15:20
MARIANÓW- Sołtys	9:30	15:30
WOJCIECHÓW - przystanek PKS	9:45	15:45
NOWY ŚWIAT- przystanek PKS	9:50	15:50
DZIERZBOTKI- przystanek	9:55	15:55
KAWĘCZYN-szkoła podstawowa	10:00	16:00
POWRÓT:		
KAWĘCZYN-szkoła podstawowa	10:30	16:30
DZIERZBOTKI- przystanek- PKS	10:35	16:35
NOWY ŚWIAT- przystanek PKS	10:40	16:40
WOJCIECHÓW - przystanek PKS	10:45	16:45
MARIANÓW- Sołtys	11:00	17:00
KOWALE PAŃSKIE - KOLONIA szkoła podstawowa	11:10	17:10
MŁODZIANÓW- przystanek PKS	11:20	17:20
LEŚNICTWO-przystanek PKS	11:30	17:30

Tabełę opracowała: Dorota Bartosik

ROZKŁAD JAZDY LINII autobusu szkolnego nr 3- do Obwodowej Komisji Wyborczej w Tokarach Pierwszych (nr 2)

MIEJSCOWOŚCI	GODZINA PRZYBYCIA	GODZINA PRZYBYCIA
ŻDŹARY- przystanek PKS	10:00	15:00
MILEJÓW-cmentarz	10:15	15:15
TOKARY PIERWSZE - szkoła podstawowa	10:20	15:20
CHOCIM-przystanek sklep	10:30	15:30
GŁUCHÓW - przystanek	10:40	15:40
MILEJÓW- cmentarz	10:50	15:50
TOKARY PIERWSZE- szkoła podstawowa	10:55	15:55
POWRÓT		
TOKARY PIERWSZE- szkoła podstawowa	11:30	16:00
MILEJÓW- cmentarz	11:35	16:05
GŁUCHÓW -przystanek	11:45	16:15
CHOCIM-przystanek sklep	11:55	16:25
TOKARY PIERWSZE- szkoła podstawowa	12:05	16:35
MILEJÓW- cmentarz	12:10	16:40
ŻDŹARY-przystanek PKS	12:25	16:55

Tabełę opracowała: Dorota Bartosik

MIEJSCOWOŚCI	GODZINA PRZYBYCIA	GODZINA PRZYBYCIA
MŁODZIANÓW- ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY	9:00	15:00
LEŚNICTWO-przystanek PKS	9:05	15:05
SIEDLIKA- przystanek PKS	9:10	15:10
DZIEWIĄTKA- przystanek PKS	9:20	15:20
MŁODZIANÓW- ŚDS-	9:25	15:25
NOWY CZACHULEC-przystanek-	9:35	15:35
MŁODZIANÓW- ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY	9:45	15:45
POWRÓT:		
MŁODZIANÓW-ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY	10:00	15:50
LEŚNICTWO-przystanek PKS	10:05	15:55
SIEDLIKA- przystanek PKS	10:10	16:00
DZIEWIĄTKA- przystanek PKS	10:20	16:10
MŁODZIANÓW- ŚDS-	10:25	16:15
NOWY CZACHULEC-przystanek PKS	10:35	16:25
MŁODZIANÓW- ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOCY	10:45	16:35

Tabele opracowała: Dorota Bartosik

Dorota Bartosik

KOMUNIKATY

- **30 stycznia 2024 r.** ogłoszono konkurs na stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej im. Strażaków Polskich w Kowalach Pańskich - Kolonii, który ma odbyć się w dniu 06.03.2024 r. z kolei w dniu 08.02.2024 r. stanowisko dyrektora: Szkoły Podstawowej im. Marii Skłodowskiej-Curie w Kawęczynie oraz konkurs na stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Tokarach Pierwszych oraz dyrektora SP Kawęczyn ma się odbyć 14.03.2024 r. a SP Tokary w dniu 21.03.2024 r.
W okresie ferii tj. od 12.02.2024 r. Przedszkole Kasztanowe Ludki w Kowalach Pańskich rozpoczęło przeprowadzkę do lokalizacji tymczasowej na czas rozbudowy i remontu przedszkola do budynku Szkoły Podstawowej w Kowalach Pańskich- Kolonii, gdzie mają odbywać się zajęcia dydaktyczne oraz kuchnia do Żłobka w Kawęczynie.
- **31 stycznia 2024 r.** została podpisana umowa pomiędzy Gminą Kawęczyn a Okręgową Stacją Chemiczno-Rolniczą w Poznaniu, ul. Sieradzka 29, 60-163 Poznań na prowadzenie badań w systemie monitoringowym zawartości składników pokarmowych oraz zanieczyszczenia metalami ciężkimi gleb użytkowanych rolniczo. Kwota przeznaczona na w/w zadanie to 3 000,00 zł.
- **31 stycznia 2024 r.** Gmina Kawęczyn złożyła 3 wnioski w ramach XIV edycji konkursu „Pięknieje wielkopolska wieś”. Dotyczyły one następujących zadań:
 - ♦ „Budowa boiska rekreacyjnego z infrastrukturą towarzyszącą w miejscowości Głuchów” – wnioskowana kwota dofinansowania 67 378,00 zł
 - ♦ „Zagospodarowanie terenu rekreacyjnego poprzez budowę altany i siłowni plenerowej” w Marianowie-Kolonii – wnioskowana kwota dofinansowania 57 710,00 zł
 - ♦ „Zagospodarowanie placu rekreacyjnego w Skarżynie” – wnioskowana kwota dofinansowania 70 000 zł.
- **5 lutego 2024 r.** nastąpiło otwarcie ofert złożonych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Rozbudowa i przebudowa przedszkola wraz z infrastrukturą towarzyszącą”, wpłynęło 6 ofert:

- Firma Budowlana KAR-BUD Kuszczynski Karol, ul. Wiatraki 10, 62-730 Dobra; Kwota 3 459 172,71 zł, gwarancja 96 m-cy
 - H.M.B.DON BUD BIS Piotr Marciniak, ul. Helleny 20, 62-860 Opatówek; Kwota 3 855 644,58 zł, gwarancja 96 m-cy.
 - Zakład Usług Budowlano-Remontowych REMBUD Dariusz Szewczyk Zadworna 116a, 62-740 Tuliszków; kwota 3 399 999,00 zł, gwarancja 96 m-cy.
 - Przedsiębiorstwo KJS – Krzysztof Szurgot, ul. Stanisława Konarskiego 26, 62-600 Koło; kwota 3 849 000,00 zł, gwarancja 96 m-cy.
 - EKO-BUD Piotr Haraszkievicz, ul. Wojska Polskiego 27, 98-200 Sieradz; kwota 3 364 741,01 zł, gwarancja 96 m-cy.
 - Urbański Sp. Z o. o. ul. Bolesława Chrobrego 151, 87-100 Toruń; kwota 3 263 098,28 zł, gwarancja 96 m-cy.
- Wybór oferty nastąpił w dniu 26.02.2024r. Wybrano ofertę złożoną przez Urbański Sp. Z o. o. ul. Bolesława Chrobrego 151, 87-100 Toruń, w najbliższym czasie nastąpi podpisanie umowy z Wykonawcą.
- **8 lutego 2024 r.** do Urzędu Gminy w Kawęczynie wpłynęło zawiadomienie od Starosty Tureckiego, iż zostało złożone odwołanie od decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej obejmującej „Rozbudowę drogi gminnej w miejscowości Wojciechów oraz Marianów”. Odwołanie wpłynęło od jednej ze stron postępowania. Aktualnie wraz z aktami sprawy trafiło ono do organu II instancji, czyli Wojewody Wielkopolskiego.
 - Do 12 lutego zostały przekazane, zgodnie ze złożonymi wnioskami i podpisanymi umowami dotacje dla jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych z przeznaczeniem na zakup sprzętu bojowego oraz dofinansowanie bieżącego utrzymania jednostek w gotowości bojowej.

Dotacje zostały przekazane w następujących kwotach:

OSP Będziechów - kwota 4 124,00 zł.

OSP Głuchów – kwota 9 729,00 zł.

OSP Tokary – kwota 7 531,00 zł.

OSP Kawęczyn – kwota 7 926,00 zł.

OSP Marianów – kwota 4 370,00 zł.

OSP Żdźary – kwota 5 956,00 zł.

OSP Skarżyn – kwota 5 555,00 zł.

OSP Kowale Pańskie – kwota 14 143,00 zł.

FORUM ROLNICZE POWIATU TURECKIEGO

Już po raz 17. Wielkopolska Izba Rolnicza wraz z partnerami instytucjonalnymi i społecznymi, zorganizowała cykl spotkań informacyjno-szkoleniowych pod nazwą „Wielkopolskie Fora Rolnicze”. Patronat nad nimi objął Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Wojewoda Wielkopolski i Marszałek Województwa Wielkopolskiego.

Forum Rolnicze w powiecie tureckim odbyło się 29 lutego 2024 r. w Zespole Szkół Rolniczych CKP w Kaczkach Średnich. Fora rolnicze są w Wielkopolsce inicjatywą bardzo dobrze znaną, mającą swoją markę i cieszącą się dużym zainteresowaniem. Organizowane corocznie przez samorząd rolniczy spotkania są płaszczyzną do wymiany informacji oraz okazją do dyskusji na temat aktualnych problemów wsi i rolnictwa.

Tematyka forum skupiona była wokół zagadnień związanych z aktualnym stanem wdrażania Wspólnej Polityki Rolnej i Krajowego Planu Strategicznego. Przekazane zostały informacje na temat naborów wniosków, które mają się odbyć w 2024 roku jak też możliwości pozyskania nieruchomości z Zasobu Skarbu Państwa. Mówiono o chorobach zakaźnych i bioasekuracji w gospodarstwach rolnych, gospodarce łowieckiej i wodnej. Dodatkowo poruszone zostały bieżące kwestie i problemy rolnictwa, które już tradycyjnie omawiane są podczas forów.

Wśród partnerów zaproszonych do projektu byli: Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Wielkopolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego, Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, Państwowa Inspekcja Weterynaryjna, Państwowa Inspekcja Pracy, Polski Związek Łowiecki, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Okręgowa Stacja Chemiczno-Rolnicza, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, Centrum Doradztwa Rolniczego, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Stowarzyszenie Sołtysów Województwa Wielkopolskiego oraz Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska.

Partnerami wspierającymi były: Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW”, Banki Spółdzielcze SGB, BNP Paribas, Spółka ROL-WIR.

Monika Jatczak

Źródło: Wielkopolska Izba Rolnicza

Źródło: Wielkopolska Izba Rolnicza

*Przewodniczący Rady Powiatowej
Wielkopolskiej Izby Rolniczej*

OBWIESZCZENIE

Wójta Gminy Kawęczyn

z dnia 28 lutego 2024 roku

Na podstawie art. 16 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408) Wójt Gminy Kawęczyn podaje do wiadomości wyborców informację o numerach oraz granicach obwodów głosowania, wyznaczonych siedzibach obwodowych komisji wyborczych oraz możliwości głosowania korespondencyjnego i przez pełnomocnika w wyborach do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz w wyborach wójtów, burmistrzów i prezydentów miast zarządzonych na dzień 7 kwietnia 2024 r.:

Nr obvodu głosowania	Granice obvodu głosowania	Siedziba obwodowej komisji wyborczej
1	Sołectwa: Dzierżbotki, Kawęczyn, Marianów, Nowy Świat, Wojciechów	Szkoła Podstawowa im. Marii Skłodowskiej-Curie, Kawęczyn 49a, 62-704 Kawęczyn Lokal dostosowany do potrzeb wyborców niepełnosprawnych
2	Sołectwa: Chocim, Głuchów, Milejów, Żdżary ; Sołectwo Tokary Pierwsze: Tokary Pierwsze, Tokary Drugie, Okręglica	Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II, Tokary Pierwsze 43a, 62-704 Kawęczyn Lokal dostosowany do potrzeb wyborców niepełnosprawnych
3	Sołectwa: Będziechów, Marcjanów, Skarżyn, Stanisława	Szkoła Podstawowa im. plk. pil. Stanisława Jakuba Skarżyńskiego, Skarżyn 26 a, 62-704 Kawęczyn
4	Sołectwo Ciemień ; Sołectwo Kowale Pańskie ; Sołectwo Marcinów ; Sołectwo Kowale Pańskie-Kolonia ; Sołectwo Leśnictwo: Leśnictwo nr 1 - 56, nr 57b ; Sołectwo Marianów-Kolonia	Szkoła Podstawowa im. Strażaków Polskich, Kowale Pańskie-Kolonia 34, 62-704 Kawęczyn
5	Sołectwo Dziewiątka: Dziewiątka nr 1 - 34, nr 36 - 39, nr 41A , Leśnictwo numery 57, 57a, 58, 58a, 59, 60 ; Sołectwo Młodzianów: Młodzianów, Nowy Czachulec, Dziewiątka numery 35, 40, 41, 42 ; Sołectwo Siedliska	Środowiskowy Dom Samopomocy w Młodzianowie, Młodzianów 25, 62-704 Kawęczyn Lokal dostosowany do potrzeb wyborców niepełnosprawnych

Głosować korespondencyjnie mogą wyborcy:

- 1) którzy najpóźniej w dniu głosowania kończą 60 lat, lub
- 2) posiadający orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w tym także wyborcy posiadający orzeczenie organu rentowego o:
 - a) całkowitej niezdolności do pracy, ustalone na podstawie art. 12 ust. 2, i niezdolności do samodzielnej egzystencji, ustalone na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
 - b) niezdolności do samodzielnej egzystencji, ustalone na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy wymienionej w pkt 2 lit. a,
 - c) całkowitej niezdolności do pracy, ustalone na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt 2 lit. a,
 - d) o zaliczeniu do I grupy inwalidów,
 - e) o zaliczeniu do II grupy inwalidów,
- 3) podlegający w dniu głosowania obowiązkowej kwarantannie, izolacji lub izolacji w warunkach domowych.

Zamiar głosowania korespondencyjnego powinien zostać zgłoszony do Komisarza Wyborczego w Koninie I najpóźniej do dnia 25 marca 2024 r., z wyjątkiem wyborcy podlegającego w dniu głosowania obowiązkowej kwarantannie, izolacji lub izolacji w warunkach domowych, który zamiar głosowania zgłasza do dnia 2 kwietnia 2024 r.

Głosować przez pełnomocnika mogą wyborcy, którzy najpóźniej w dniu głosowania ukończą 60 lat lub posiadający orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, w tym także wyborcy posiadający orzeczenie organu rentowego o:

- 1) całkowitej niezdolności do pracy, ustalone na podstawie art. 12 ust. 2, i niezdolności do samodzielnej egzystencji, ustalone na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
 - 2) niezdolności do samodzielnej egzystencji, ustalone na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy wymienionej w pkt 1,
 - 3) całkowitej niezdolności do pracy, ustalone na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt 1,
 - 4) o zaliczeniu do I grupy inwalidów,
 - 5) o zaliczeniu do II grupy inwalidów,
- a także osoby o stałej albo długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, którym przysługuje zasiłek pielęgnacyjny.

Wniosek o sporządzenie aktu pełnomocnictwa powinien zostać złożony do Wójty Gminy Kawęczyn najpóźniej do dnia 29 marca 2024 r.

Głosowanie w lokalach wyborczych odbywać się będzie w dniu 7 kwietnia 2024 r. od godz. 7⁰⁰ do godz. 21⁰⁰.

Wójt Gminy Kawęczyn

/-/ Jan NOWAK

VIII OTWARTY TURNIEJ TENISA STOŁOWEGO O PUCHAR WÓJTA GMINY KAWĘCZYN

10 lutego 2024 r. odbyła się VIII edycja Otwartego Turnieju Tenisa Stołowego o Puchar Wójta Gminy Kawęczyn. Zawody zostały rozegrane w sali sportowej Szkoły Podstawowej im. Marii Skłodowskiej - Curie w Kawęczynie. Oficjalnego otwarcia dokonał Jan Nowak - Wójt Gminy Kawęczyn wraz z Marcinem Mazurkiem - konsultantem ds. kultury fizycznej. Powitali oni uczestników, przedstawili główne cele turnieju oraz regulamin. O godz. 9:00 przy stołach zaczęli rywalizować dziewczęta i chłopcy w kat. wiekowej kl. I - IV Szkół Podstawowych. W kat. wiekowej dziewcząt kl. I - IV SP zapisała się jedna zawodniczka, Nadia Grabarczyk z SP Skarżyn, zajęła I miejsce i rywalizowała towarzysko ze swoimi rówieśnikami. W kat. chłopców przy stołach stanęło 19 osób. Pierwsza trójka przedstawia się następująco:

1. Błażej Budka - SP Kowale Pańskie
2. Ksawery Człapa - SP Tokary
3. Adam - Gidelski - SP Tokary

O godz. 10:00 swoje zmagania rozpoczęły dzieci w kat. V - VIII SP. W kat. dziewcząt zapisało się 9 uczestniczek. Na podium stanęły:

1. Julia Budka - SP Kowale Pańskie
2. Anna Kapłańska - SP Tokary
3. Natalia Kuras - SP Tokary

W kat. chłopców w kawęczyńskiej sali pojawiło się aż 28 uczestników. Pierwsza trójka:

1. Jakub Gidelski - SP Tokary
2. Kamil Budka - SP Kowale Pańskie
3. Sebastian Kapłański - SP Tokary

Dorośli rywalizowali w kat. do 50 lat oraz powyżej 50 lat. W kat. kobiet do 50 lat uczestniczyło 7 zawodniczek. Oto 3 najlepsze:

1. Julia Budka - SP Kowale Pańskie
2. Anna Kapłańska - SP Tokary
3. Natalia Kuras - SP Tokary

W kat. do 50 lat wyniki przedstawiają się następująco (18 uczestników).

1. Mateusz Beniak - Łódź
2. Dawid Buda - Turek
3. Arkadiusz Wypiór - Przykona

W kategorii pow. 50 lat kobiet, stawiała się tylko jedna uczestniczka.

1. Agnieszka Sobiś - Koło

W kat. powyżej 50 lat mężczyzn uczestniczyło 16 osób. Najlepsi to:

1. Robert Iwulski - Koło
2. Piotr Piaskowski - Konin
3. Stanisław Mikosik - Turek

W VIII edycji Otwartego Turnieju Tenisa Stołowego udział wzięło ponad 100 zawodniczek i zawodników. Najlepsze trójki z poszczególnych kategorii otrzymały dyplomy, medale oraz nagrody rzeczowe, zwycięzcy poszczególnych kategorii dodatkowe puchary. Organizatorzy chcą serdecznie podziękować Bożenie Tylak - Dyrektorowi Szkoły Podstawowej im. Marii Skłodowskiej - Curie w Kawęczynie za udostępnienie sali sportowej wraz z szatniami oraz stołami tenisowymi oraz Agnieszce Gibasiewicz - za udostępnienie stołów tenisowych.

Marcin Mazurek

Fot. Paulina Woźniak

Najlepsi w kat. Szkół Podstawowych, dziewczęta i chłopcy, kl. I - IV, stoją od lewej: Nadia Grabarczyk, Ksawery Człapa, Jakub Budka, Adam Gidelski oraz Marcin Mazurek - konsultant ds. kultury fizycznej i sportu

Fot. Paulina Woźniak

Najlepsza trójka w kat. Szkoły Podstawowe kl. V - VIII stoją od lewej: Natalia Kuras, Julia Budka, Anna Kapłańska

SENIORZY GKS ORZEŁ KAWĘCZYN NA OBOZIE PRZYGOTOWAWCZYM W LICHENIU

W dniach od 23 do 25 lutego br. seniorzy pierwszej drużyny GKS Orzeł Kawęczyn uczestniczyli w obozie przygotowawczym w Licheniu, w hotelu Atut. Był to kolejny punkt w terminarzu zimowego okresu przygotowawczego. W piątek o godzinie 14:00 podopiecznych trenera Dawida Józwiaka czekał pierwszy trening. Tego samego dnia o godzinie 18:30 w meczu towarzyskim zmierzyli się z występującym we wrocławskiej klasie A Parasolem Wrocław. W kolejny dzień obozu miały miejsce dwie jednostki treningowe i odnowa. Powrót zaplanowano na niedzielę.

W sparingu zawodnicy Orła pokazali się z dobrej strony, pokonując rywali z Wrocławia 4:1. Gole dla naszej drużyny strzelili: Mateusz Rosiak, Szymon Izydorczyk, Jakub Dudek, Seweryn Wachowski. Skład w I połowie prezentował się następująco: Stasiak, Dulas Raszewski, Olek, Shklenskyi, Marucha, Kaczmarek, Izydorczyk, Peruga, Majda, Rosiak. II połowa: Misiak, Ciesielski, Błaszczyk, Banasiak, Stoychev, Wachowski, Kapa, Dudek, Kurzawa, Olek, Rosiak. Poniżej zdjęcie grupowe GKS Orzeł Kawęczyn z obozu w Licheniu.

WIKTOR
ROCHOWSKI
FOTOGRAF

Fot. Marcin Mazurek

Górny rząd od lewej: Dawid Józwiak (trener), Grzegorz Majda, Seweryn Wachowski, Rafał Stasiak, Tymoteusz Urbański, Daniel Błaszczyk, Maksymilian Misiak, Michał Banasiak, Przemysław Kurzawa, Patryk Kapa, Mateusz Banasiak, Karol Świdorski, Błażej Ciesielski.

Dolny rząd od lewej: Artem Shklenskyi Konrad Peruga, Sebastian Olek, Szymon Izydorczyk, Adam Marucha, Rafał Raszewski, Jakub Dudek, Mateusz Rosiak, Jakub Dudek, Patryk Kaczmarek, Stayko Stoychew

USŁUGI GEODEZYJNE DAWID TUTAK

- * mapy do celów projektowych
- * tyczenia obiektów budowlanych
- * inwentaryzacja powykonawcza obiektów budowlanych
- * podziały nieruchomości
- * rozgraniczenia nieruchomości
- * ustalenia granic
- * wznowienia punktów granicznych
- * sporządzenie dokumentacji do celów prawnych

62-704 KAWĘCZYN CHOCIM 1 TEL.695-533-931

Rzeczoznawca Majątkowy Paulina Gibasiewicz

Nr uprawnień 7603

WYCENA NIERUCHOMOŚCI

Kontakt

- 📍 Dziewiątka 6b, 62-704 Kawęczyn
- ✉ kontakt@wycena.turek.pl
- 🌐 www.wycena.turek.pl
- ☎ 605-310-881

KRZYŻÓWKA OD A DO Z

1.	B							
2.	B							
3.	B							
4.	B							
5.	B							
6.	B							
7.	B							
8.	B							
9.	B							

Rozwiązanie:

--	--	--	--	--	--	--	--

1. Narty Justyny Kowalczyk
2. Posiadłość utytułowanego ziemianina
3. Lekka tkanina z wełny, bawełny lub jedwabiu
4. Bezdyskusyjny
5. Cukier złożony najprostszy
6. Bębenkowa w uchu
7. Bliskowschodni koczownik
8. Odpowiednik
9. Zębate narzędzie rolnicze

Zapraszamy chętne Panie
do skorzystania z usług salonu
Inspire Nails, tj. stylizacja
paznokci i rzęs.
Lokalizacja: Kawęczyn 39 D
tel. 663-737-648

Lokalny wykonawca
PROklima - Klimatyzacje i Pompy Ciepła
Piotr Szalewski
tel. 508085051

Rozwiązanie krzyżówki z nr 2/24 Kawęczyniaka

Rozwiązaniem krzyżówki z nr 2/24
„Kawęczyniaka”

jest HASŁO:
ŚNIEGOWCE

Spośród nadesłanych odpowiedzi wylosowano
1 zwycięzcę.

Nagrodę ufundowaną przez
Wójta Gminy Kawęczyn
otrzymuje:

Pani Magdalena Gidelska
zam. Głuchów

Nagroda do odbioru
w sekretariacie
Urzędu Gminy w Kawęczynie w terminie
do 29 marca 2024 r.

Rozwiązanie krzyżówki można dostarczyć do Urzędu Gminy w Kawęczynie lub przesłać na adres **ugkaweczyn@kaweczyn.pl**, podając imię, nazwisko i miejsce zamieszkania, z dopiskiem w temacie „krzyżówka” do 29 marca 2024 r.

Do rozlosowania nagrody.

USŁUGI KOMINIARSKIE

Tomasz Ptasieński

tel. 693 96 39 21

**CZYSZCZENIE • ODBIORY
• PRZEGLĄDY**

W NASTĘPNYM WYDANIU KAWĘCZYNIKA

1. Wybory samorządowe.
2. Sesja Rady Gminy Kawęczyn.

INFORMACJE Z URZĘDU STANU CYWILNEGO W KAWĘCZYNIE

 Śluby	Zgony
	<i>Mikołaj Smuła</i> <i>Mirosław Jaśkiewicz</i>
Przewodniczący Rady Gminy Kawęczyn Piotr Gebler pełni dyżury w siedzibie Urzędu Gminy w Kawęczynie, pokój nr 38 (budynek B) w każdy poniedziałek w godzinach od 10:00 do 11:00 po wcześniejszym umówieniu się na spotkanie	Wójt Gminy Kawęczyn Jan Nowak p r z y j m u j e interesantów w każdy poniedziałek w godzinach 9:00 do 13:00 oraz 15:30 do 17:00 po wcześniejszym umówieniu się na spotkanie
 GMINA KAWĘCZYN NA FACEBOOKU https://www.facebook.com/gminakaweczyn	SUBSKRYBUJ KANAŁ GMINY KAWĘCZYN NA

